

Μορφοβουνιώτικη Φωνή

ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΘΩΜΑΣ
ΙΕΖΕΚΙΗΛ 51
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
431 00

ΤΑΚ ΑΡΧΕΙΑ Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΔΟΡΕΑ ΑΡΧΕΙΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΑΝΝΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ • ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Σύλλογος Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας • ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΤΣΟΥΛΑΣ ΜΑΡΚΟΣ
Χρόνος 2007 - ΟΚΤΩΒΡΗΣ - ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ - Αρ. φύλλου 31 • Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή • Έδρα Αγίας Αναστασίας 5 Περισσός -Ν. Ιωνία Τ.Κ. 142 32 Αθήνα • Τηλ: 210 2522596
• FAX: 210 2518283 ΕΚΔΟΤΗΣ: ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ • ΚΩΔΙΚΟΣ 4547
Στοιχειοθετήθηκε και τυπώθηκε από ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Αφοι ΤΣΑΛΔΑΡΗ Ο.Ε. Δ/ση: Μπουμπουλινάς 66 ΤΗΛ: 210 24.81.647 - 8 FAX: 210 2483358

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008
ΩΡΑ 11 Π.Μ.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΚΟΠΗ ΠΙΤΤΑΣ

Να είμαστε όλοι εκεί
Δύναμή μας «Η παρουσία σας»
Σας περιμένουμε

Ο χώρος βρίσκεται στον ηλεκτρικό σταθμό Ν. ΙΩΝΙΑΣ.
Στο ΚΕΠ Ν. ΙΩΝΙΑΣ 100 μέτρα από τον σταθμό, δίπλα
στο 4ο Δημοτικό Σχολείο.

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ

Η κοπή πίτας του συλλόγου Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας θα γίνει
στις 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ημέρα
ΚΥΡΙΑΚΗ στο Ξενοδοχείο ΑΡΝΗ.

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ο ετήσιος χορός του συλλόγου
Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας θα
γίνει στις 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ημέρα
ΣΑΒΒΑΤΟ στο κέντρο ΝΕΡΑΪΔΑ
πρώην ΠΑΠΑΚΟΥ στο
ΕΡΓΟΤΑΞΙΟ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Το Δ.Σ. του συλλόγου συνεχίζει και ευχαριστεί τον κ. Χρήστο Αλεξανδρή για
την προσφορά των 800 ευρώ προς τον σύλλογο.

Με αυτή την προσφορά, θέλησή του είναι η τελευταία εφημερίδα του έτους να
είναι με έξοδα εξ ολοκλήρου δικά του.

Του ευχόμαστε Χρόνια Πολλά, καθώς και όλους τους Απανταχού Βουνεσιώ-
τες, και ελπίζουμε η κίνησή του αυτή να βρει και άλλους μιμητές.

Το Δ.Σ.

Κείμενα που δεν έχουν δημοσιευθεί θα δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ

ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ

Εύχεται

Χρυσές Ποσότητες

Ρόδινες Όμορφες

Ονειρεμένες Λαμπερές

Χορταστικές Λευκές

Ιδανικές Απίθανες

Αληθινές

Καλές Τιορτές

Καλή Χρονιά

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ ΒΟΛΟΥ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ (ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ)
ΝΟΜΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Σας εύχεται ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
Με υγεία και ευτυχία το 2008.

Σας περιμένουμε στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του
συλλόγου στο κέντρο «ΘΕΟΦΙΛΟΣ» (πλατεία Δημαρχείου
Βόλου) την Κυριακή 13 Ιανουαρίου 2008. Ώρα 5 το απόγευμα.

Με εκτίμηση το Δ.Σ.

1) Κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας την ΚΥΡΙΑΚΗ 13-1-2008.
2) Ετήσιος χορός το ΣΑΒΒΑΤΟ 1η Μαρτίου 2008 στο Κέντρο «ΓΙΑΝΚΑ»
στις Αλυκές Βόλου.

Ορχήστρα: Σ. ΚΟΥΣΚΟΥΡΙΔΑΣ

3) Εκλογές για ανάδειξη νέου Δ.Σ. 20 Μαρτίου 2008.

4) Δωρεά 100 ευρώ στο ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΒΟΛΟΥ στη μνήμη του
τέως προέδρου του συλλόγου μας Γιάννη Κατσακιώρη.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟ 2008

8 Οκτωβρίου 2007

Βρεθήκαμε στο πολεμικό μουσείο με πολλούς εκλεκτούς καλεσμένους όπως: ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΦΙΝΤΑΝΙΔΗΣ (Εκδότης)
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Βουλευτής)
Αγαπητός ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Πολιτικός Μηχανικός), κ. ΣΙΟΥΦΑΣ (πρ. Βουλής) ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΦΩΤΗΣ (Πρόεδρος Συλλόγου Μορφοβουνιωτών)
Καθώς και πολλοί άλλοι βουλευτές, πρόεδροι βουλής, άνθρωποι των τεχνών και των γραμμάτων, Μ.Μ.Ε. για την παρουσία ενός 3τομου έργου ο Σέφης
Αναστασάκου, ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ και η εποχή τους «Ιστορική και πολιτική βιογραφία».
Ένα βιβλίο ικανό να το διαβάσουν οι νέοι για να μαθαίνουν την ιστορία τους.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΕΙΣ ΔΡΟΜΩΝ

Μετά από αίτημα του Δήμου Πλαστήρα και παράσταση του Δημάρχου προς το Νομάρχη Καρδίτσας κ. Αλεξάκο, ασφαλτοστρώθηκε ολόκληρο το τμήμα του δρόμου από κόμβο Μορφοβουνίου έως Καλαντζή Νίκου (είσοδος χωριού) και από Δημαρχείο έως Μεσενικόλα.

LEADERE: ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΠΝΕΥΜ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΟΡΦΟΒ. 40 ΧΙΛ. ΕΥΡΩ

Μετά από αίτημα που συνοδεύτηκε απ' τα αντίστοιχα αιτιολογικά, του Δήμου μας, εγγρίθηκε απ' την επιτροπή αξιολόγησης της Κ.Π. LEADER + η επένδυση ύψους 40 χιλ ευρώ για την "προμήθεια εξοπλισμού Λαογραφικής αίθουσας Αντ. Σαμαράκη" (Π.Κ. Μορφοβουνίου) (καρέκλες, ηχητική εγκατάσταση κτλ.)

Αξίζει να σημειωθεί ότι η πρόταση αυτή του Δήμου Πλαστήρα έτυχε τις υψηλότερης βαθμολόγησης ανάμεσα σε 8 κατατεθείσες προτάσεις.

WC Μορφοβουνίου.

Ο Δήμος Πλαστήρα προχώρησε σε πλήρης ανακαίνιση - ανακατασκευή των Δημοτικών Τουαλετών.

ΑΙΘΟΥΣΑ Α. ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ

Ολοκληρώθηκε η κατασκευή της αίθουσας του Πνευμ. Κέντρου Μορφοβουνίου «Αντ. Σαμαράκη» με δαπάνες του 3ου Κ.Π.Σ. ύψους 150.000,00 ευρώ.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ.

Ο Δήμαρχος Πλαστήρα και μέλος του ΔΣ της ΚΕΔΚΕ, Δημήτρης Τσιαντής επαναστοποθετήθηκε στην Επιτροπή Παρακολούθησης & παραλαβής των προγραμματικών συμβάσεων για το πρόγραμμα κρατικής Αναπτυξιακής βοήθειας για τη χώρα της Γεωργίας.

ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ: 10 ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μετά από αίτημα του Δήμου Πλαστήρα εγγρίθηκαν 10 θέσεις μερικής Απασχόλησης για το Δήμο Πλαστήρα (18 μήνες). Το Δ.Σ. αποφάσισε να κατανεμηθούν ως εξής:

- 1 πολιτικό μηχανικός
- 1 γεωπόνος
- 1 νοσοκόμος
- 1 φύλακας κτηρίου
- 1 οδηγός
- 5 εργάτες πολιτικής προστασίας

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΠΑΡΚΟΥ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ολοκληρώθηκε το πάρκο αναψυχής Αγ. Αθανασίου Μορφοβουνίου. Το έργο χρηματοδοτήθηκε απ' το 3ο Κ.Π.Σ. με το ποσό των 47.600,00 ευρώ.

ΥΠ. ΕΣΩΤ.: 60 χιλ. ευρώ.

Μετά από συνάντηση του Δημάρχου Πλαστήρα με τον Υφ/ργό Εσωτ. κ. Νάνο, εγκρίθηκε το ποσό των 60 χιλ. ευρώ ως έκτακτη επιχορήγηση προ το Δήμο.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΧΑΛΙΚΙΟΥ

Σε προμήθεια χαλικιού προχώρησε ο Δήμος Πλαστήρα για βελτίωση της Αγροτικής & Δασικής Οδοποιίας προϋπολογισμού 25 χιλ. ευρώ.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟΧ/ΣΕΩΝ

Κατασκευάστηκαν αποχετεύσεις στις θέσεις Κοντοστεργαίικα και Σακελαρίου - Σανιδά.

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Από παράλειψη δεν δημοσιεύτηκαν οι συνδρομές της Καρδίτσας οι συνδρομές της Καρδίτσας, στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, γι' αυτό δημοσιεύονται τώρα, αν όμως κάποιο όνομα δεν έχει δημοσιευτεί επειδή χάθηκε η πρώτη κατάσταση από λάθος της εφημερίδας παρακαλούνται οι συνδρομητές να επικοινωνήσουν με τα μέλη του συλλόγου για τη δημοσίευση των ονομάτων τους.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Καλαντζής Χ. Δημήτριος (Γερμανία)	20 €
Βαλαδώρος Ιωάννης	50 €
Σανιδάς Θ. Δημήτριος	50 €
Πολύζου Νικολέττα	20 €

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Η Ραχωβίτσα - Καφεντζή Μαργαρίτα του Βασιλείου προσφέρει το ποσό των 50 ευρώ για την αγορά γραφείων του συλλόγου Αθηνών στη μνήμη του αδερφού της Ραχωβίτσα Θωμά.

Η Καφαντάρη Κατερίνα προσφέρει το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη των γονέων της Θωμά και Ελένης Καφαντάρη.

ΠΕΝΘΗ

Απεβίωσαν ο Κοντούλης Βασίλειος του Κων/νου και η Καφεντζή Σοφία του Καφεντζή Αριστείδη.

Ο σύλλογος εκφράζει τα συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΟΦΙΑ ΚΑΦΕΤΖΗ, ετών 87 2/12/07. Τα συλλυπητήρια του Συλλόγου στους οικείους τους. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου ξεκινώντας μια νέα αρχή πήγε στους ξεχασμένους ΔΥΡΩΝΙΩΤΕΣ να συναντήσει τους Βουνεσιώτες. Ήταν 26/11/07 μια ξεχωριστή Κυριακή. Μια Κυριακή που θα κάνει το νέο ξεκίνημα για τον Σύλλογό μας. Ήταν όλοι τους τόσο ζεστοί και χαρούμενοι που μου δώσανε φτερά να σηκώσω στις πλάτες μου μαζί με σας, τον Σύλλογό μας ακόμα ποιο ψηλά. Υπήρξε αυτή η λεβεντιά που χαρακτήριζε τους βουνεσιώτες και η φιλοξενία που μέσα από την συζήτηση καταλάβαμε όλοι ότι αξίζουμε κάτι καλύτερο. Υπήρξαν προτάσεις και ιδέες που μόνο από ανθρώπους που αγαπάνε το χωριό τους θα μπορούσαν να γίνουν. Τους ευχαριστώ και τους υπόσχομαι ότι μαζί θα προχωρήσουμε τον Σύλλογό μας εκεί που του αξίζει.

Σας περιμένω όλους σας στις 20 Ιανουαρίου 2008 στην κοπή της πίτας που θα γίνει στο ΚΕΠ της Ν.Ιωνίας, αίθουσα ειδική για συνεδριάσεις, δίπλα στον ηλεκτρικό σταθμό.

Κατοίκος φώτης.

Α.Ο. ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Ο Α.Ο.Μ. ξεκίνησε τη χρονιά με όχι καλή συγκομιδή βαθμών, λόγω ότι ήρθαν στην ομάδα καινούριοι παίκτες και έφυγαν μερικοί παλιοί έτσι ώστε να μην μπορούν να φτιάξουν ένα ομοιογενές σύνολο.

Μετά όμως από την πέμπτη αγωνιστική που η ομάδα απέκτησε ομοιογένεια άρχισε να κερδίζει εντός και εκτός έδρας, έτσι ώστε στο τέλος του πρώτου γύρου να φθάσει στην μέση της βαθμολογίας από την προτελευταία που ήταν την 5η αγωνιστική.

Ευελπιστούμε ότι έτσι θα συνεχίσει και στο δεύτερο γύρο, και θα τερματίσει ψηλά στο τέλος του πρωταθλήματος.

Το Δ.Σ. της ομάδας θέλει να ευχαριστήσει όλους τους παίκτες Βουνεσιώτες και μη, που παίζουν όλα αυτά τα χρόνια στην ομάδα δίνοντας τον καλύτερο εαυτό τους, αφιλοκερδώς μόνο και μόνο γιατί αγαπούν το ποδόσφαιρο.

Τέλος ευχόμαστε το 2008 να είναι πιο δημιουργικό με ευτυχία και χαρά και προπαντός με υγεία για όλο τον κόσμο.

Το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος Σταύρου Σωτήριος
Ταμίας Κωνσταντίνου Κώστα

ΓΑΜΟΙ

Το προηγούμενο διάστημα έγιναν μεταξύ άλλων οι γάμοι των:

Κοντούλη Βασιλική κόρη του Θωμά Κοντούλη.
Κοντούλης Κων/νος γιος του Θωμά Κοντούλη.
Σταύρου Φραντζέσκα κόρη του Αθανάσιου Η. Σταύρου.
Γκανούρη Κατερίνα κόρη του Γκανούρη Ιωάννη.

3/11/2007

ΖΩΗ ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗ του ΦΩΤΗ παντρεύτηκε των ΣΚΑΠΙΔΑΚΗ ΙΩΑΝΝΗ.

Το κορίτσι που σε μικρή ηλικία πρόσφερε στο χορευτικό μας όμορφες στιγμές τώρα χώρεψε τον Ησαΐα με τον εκλεκτό της καρδιάς της.

Να ζήσετε παιδιά και καλούς απογόνους.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η σύζυγος του Πατσιαούρα Χρήστου του Σωτηρίου γέννησε κοριτσάκι, επίσης η σύζυγος του Μπαλταδώρου Γιώργου του Αποστόλου γέννησε αγοράκι.

Ο σύλλογος τους εύχεται να τους ζήσουν.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007-12-19

ΣΚΟΥΦΗΣ ΗΛΙΑΣ του ΦΩΤΙΟΥ	50
ΝΑΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	50
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΧΡΙΣΤΟΥ	20
ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΣΟΛΩΝ	20
ΜΟΡΕΛΑΣ ΒΑΤΟΣ	20
ΒΑΣΙΛΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20
ΝΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του ΧΡΙΣΤΟΥ	20
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ	20
ΜΠΑΛΤΑ ΝΙΚΟΛΕΤΑ του ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	20
ΜΠΑΛΤΑ ΑΣΠΑΣΙΑ του ΚΑΠΟΡΑΝΗ	20
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΒΑΪΟΣ	40
ΛΑΤΙΝΟΣ ΦΩΤΗΣ του ΑΠΟΣΤΟΛΗ	20
ΚΑΤΟΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ του ΘΩΜΑ	20
ΚΑΦΕΤΖΗΣ ΦΩΤΗΣ του ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ	20
ΚΑΦΕΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ	10
ΣΑΝΙΔΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	10
ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	20
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΑΣ του ΗΛΙΑ	50
ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΦΩΤΗΣ του ΘΩΜΑ	20
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΦΩΤΗΣ	17
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	17
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	17
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	20
ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	800

ΚΑΛΩΣΗΡΘΑΤΕ ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ Yahoo!

Η διεύθυνση morfonuni@yahoo.gr

Αλληλογραφίας Yahoo!

Η ταυτότητα χρήστη morfonuni

Μπορείτε να στέλνετε κάθε πληροφορία και κάθε υλικό που έχει σχέση με το χωριό μας. Επίσης προτάσεις που αναβαθμίζουν την ποιότητα και τις σχέσεις του Συλλόγου με τους χωριανούς.

Φωτογραφικό υλικό.

Καλό ξεκίνημα.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Παραθέτω παρακάτω το κείμενο της ομιλίας της Ελευθερίας Σκούντζου στο Μορφοβούνι, την 15-5-1994 στο συνέδριο για τον Ν. Πλαστήρα. Είναι η κόρη της ορφανής τετράχρονης Κυριακούλας από τη Χρυσούπολη Καβάλας, που περιμάζεψε και υιοθέτησε το 1919 ο Πλαστήρας εκκαθαρίζοντας την περιοχή από τους Βουλγάρους που είχαν ξεκληρίσει τους δικούς της.

Εισήγηση Ελευθερίας Σκούντζου

Σας μεταφέρω τους θερμούς χαιρετισμούς της μητέρας μου, που είναι ένα από τα τέσσερα παιδιά, που υιοθέτησε ο Νικόλαος Πλαστήρας, η οποία, για λόγους πέρα από τη θέλησή της δεν είναι μαζί μας, στην τιμητική αυτή εκδήλωση στη μνήμη του Νικολάου Πλαστήρα.

Αυτή τη στιγμή νοιώθω βαθειά συγκίνηση, γιατί μου δόθηκε η ευκαιρία να βρίσκομαι για πρώτη φορά στην πατρίδα του. Επιθυμία της μητέρας μου είναι να αναφερθώ στον άνθρωπο Νικόλαο Πλαστήρα.

Όπως θυμάται η μητέρα μου, μέναμε στις Σαραντά Εκκλησίες και μετά κατέβηκαν στο Σαρί Σαμπάν. Οι γονείς της είχαν πεθάνει, ούτε θυμάται καθόλου πώς ήταν τα πρόσωπά τους. Ήταν κάποια μέρα του 1919 που τη συνάντησε ο Πλαστήρας καθώς κατέβαινε από το Στρατηγείο, να γυρίζει μόνη της στους δρόμους. Τη ρώτησε. Έχεις μάνα, πατέρα; Όχι, του είπε. Θέλεις να σε στείλω στη μάνα μου; τη ρώτησε. Θέλω, του απάντησε.

Ο Πλαστήρας συγκινήθηκε από την ορφάνια της, την υιοθέτησε επίσημα και την έστειλε στους γονείς και στην αδελφή του στην Καρδίτσα.

Ήταν μικρή, περίπου τεσσάρων ετών, δεν ήξερε ούτε το επίθετό της.

Ο Πλαστήρας, όπως είναι γνωστό, ήταν φτωχός πάντα, μα μήπως ήταν πλούσι-οι οι δικοί του; Καθόταν σε σπίτι με ενοίκιο. Μόνο ο αδελφός του Γιώργος, που ήταν στην Ξάνθη, είχε δουλειές και αυτός βοηθούσε την οικογένεια, γιατί ο Πλαστήρας έδινε το μισθό του στο σύνταγμά του.

Τη μητέρα μου μεγάλωσε η αδελφή του Πλαστήρα, Αγγελική, με τους γονείς του. Πήγε στο Δημοτικό σχολείο και ο Πλαστήρας της έστειλε από το μέτωπο που ήταν, ένα ποίημα, που το έγραψε για κείνη.

«Τι φρίκη! Πείνα, ερημιά, απαίσια κρεμάλα. Ήταν θεριό ο Βούλγαρος στην άμοιρη Καβάλα. Εκεί που βασιλεύε, χαρά και ευτυχία, δεν βλέπεις άλλο τίποτε... γύμνια και δυστυχία. Εδώ ο ένας ξεψυχά, εκεί ο άλλος στέκει, κατάχλωμος και σκέλεθρο το

χάρο σαν να βλέπει παρέκει ένα ορφανό χλωμό και ζαρωμένο εγύριζε το άμοιρο, δειλό, παραδαρμένο. Η μάνα του ξεψύχησε στο δρόμο πεινασμένη και τον πατέρα, τον φτωχό, του κάκου περιμένει. Και εκείνος κάπου πέθανε αδικοσκοτωμένος, ποιος ξέρει άραγε να είναι και θαμμένος; Και ξέρετε ποια ήταν εκείνη η προσφυγούλα, το έρημο, το ορφανό; Εγώ, η Κυριακούλα».

Ύστερα από δύο χρόνια, ενώ βρισκόταν με το σύνταγμά του στη Μαγνησία της Μικράς Ασίας, έμαθε ότι κάποιοι πρόσφυγες πέθανε και άφησε τρία ορφανά, δύο κορίτσια και ένα αγόρι. Τα πήρε, τα υιοθέτησε και τα έστειλε στο σπίτι του στην Καρδίτσα. Θα σας διαβάσω ένα απόσπασμα, από δημοσίευμα της εφημερίδας «Φωνή του Λαού» της 23-4-1933, που αναφέρεται στην υιοθεσία των ορφανών. «Ο κ. Πλαστήρας για τα τέσσερα αυτά παιδιά, που του χάρισε η ζωή του στα πεδία της Θράκης και της Μικράς Ασίας, αισθάνθηκε από την πρώτη στιγμή πραγματική λατρεία».

Στο μέτωπο οι συνάδελφοί του είχαν παρατηρήσει επανειλημμένως ότι ο κ. Πλαστήρας, ζων λιτότατη ζωή απλού φαντάρου, έκανε κάθε δυνατή οικονομία, προσπαθώντας να σχηματίσει ένα μικρόν ποσόν, με το οποίο, θα προίκιζε τα τρία κορίτσια του και θα σπούδαζε το γιο του. Τον πόθο του αυτόν – διότι ήτο πράγματι διακαής πόθος του – τον είχε επανειλημμένως εκμυστηρευθεί στους συναδέλφους του. Και οι φίλοι του είχαν αντιληφθεί ότι ο αρχηγός της επαναστάσεως έτρεφε μια αληθινή πατρική στοργή για τα τέσσερα θετά παιδιά του, μεγαλύτερη από εκείνην, που θα έτρεφε αν ήταν πραγματικός πατέρας».

Αργότερα έστειλε τις τρεις θυγατέρες του στη ... Μπενάκειο Οικοκυρική Σχολή, στην Αλεξάνδρεια.

Στο δεύτερο χρόνο που ήταν εκεί, είχε πάει ο Πλαστήρας να τις δει και πήρε τη Μαρία, που είχε αρρωστήσει από φυματίωση και την έφερε για θεραπεία στο Διδύμο Αττικής. Ύστερα από μικρό χρονικό διάστημα πέθανε. Την κηδεύει της φρόντισε η μάνα του στρατιώτη, Άννα Παπαδοπούλου. Ύστερα από τρία χρόνια πέθανε και η αδελφή της Λυδία. Τον αδελφό τους Γιάννη, τον έστειλε η Άννα Παπαδοπούλου στη Θεσσαλονίκη, όπου τελείωσε τη Γεωργική Σχολή.

Όταν η μητέρα μου γύρισε από την Αλεξάνδρεια, πήγαν το χειμώνα στην Αθήνα. Εκεί γνωρίστηκε και αρραβωνιάστηκε με τον Παύλο στο Υπουργείο Γεωργίας.

Συνεχίζεται...

Γεώργιος Στεργίου Λάρισα Δημοκρατίας 7Ε

Ήταν όμορφα, άκακη, απλή και ήσυχη η ζωή μας εκεί στις βουνοκορφές και χλοερές και ελατοσκεπασμένες βουνοπλαγιές στα γούπατα και στα φαράγγια, στις ρεματιές και ποταμιές με τα πανύψηλα και αιώνια πλατάνια, που ρουφούσανε αχόρταγα τα νερά της μάνας γης. Δε γνωρίζαμε τίποτε εμείς οι βουνίσιοι από όλα αυτά τα απόστροπτα και πολύχρωμα αγαθά που γέμιζαν σήμερα τις βιτρίνες και τα ράφια των αμέτρητων καταστημάτων. Και έχω κυριολεκτικά λυτρώσει και κατακυρώσει τις μέρες μας των σημερινών ανθρώπων. Κρουσάλλινο και παγωμένο πίναμα νεράκι του θεού που ξεπηδούσε αδιάκοπα με δύναμη από τις σχισμές και τρύπες των βράχων της μάνας γης που μας γέννησε και έτρεχε ακάθαρτο πηλώντας και τραγουδώντας στον κατήφορο.

Χιλιάδες αμέτρητα τα ζωντανά τριγύρω μας σε όλα τα μήκη και τα πλάτη των βουνών μας, τα έβλεπες παντού και παντού να ξεπηδούν μπροστά μας, τα έβλεπες στις κορυφές, στις απόκρημνες πλαγιές, στις απέραντες στα βαθύσκια δάση, τα έβλεπες και σε γέμιζαν χαρά και ευχαρίστηση τα αγαθά που ήταν πλουσιοπάροχα. Το γνήσιο κρέας, το καθαρό και ευδιαστό γάλα, τα βούτυρα, τα τυριά, το μαλλί και όλα τα παράγωγά τους φτιαγμένα με γούστο και προσοχή από χέρια ντόπια απ' τα δικά μας χέρια χωρίς νοθύελλες και κατηγορίες. Δεν είχαμε χρωματίσει πριν έλθει ο πόλεμος και ο εμφύλιος χαλασμός, εμείς οι ορεινοί της ζωής μας. Δεν είχαμε χωρίσει τους καφενέδες μας σε ετούτα σε εκείνους και σε άλλους. Όλα ήταν δικά μας ετούτα εκείνα και τα άλλα. Η ευλογία του θεού τα σκέπαζε όλα πέρα για πέρα. Εκείνα τα παλιά τα καλά τα χρόνια. Μέχρι που ήρθε ο σημερινός πολιτισμός και οι νέοι άνθρωποι με νέες και καλύτερες τάχα αντιλήψεις και ιδέες για τον άνθρωπο και τη ζωή και τα γκρέμισε όλα με μανία, γκρέμιζαν μια ζωή ολόκληρη και στη θέση τους έβαλε τη σημερινή ζούγκλα που δεν έχει αρχή και τέλος πουθενά έτσι και εμείς οι ορεινοί κάτω από αυτή την ποίηση των νέων πραγμάτων και κάτω από αυτές τις συνθήκες πήραμε τον όμοιο μας και διασκορπιστήκαμε σακατεμένοι στους πέντε ανέμους για καλύτερη τύχη στην άτακτη φυγή μας αφήσαμε τις πατρογονικές εστίες και τα βουνά μας έρημα γιατί θα συνεχίζουν έτσι χωρίς εμάς στην άτακτη πορεία στους απέραντους χρόνους. Τα βουνά μας όμως ζουν και θα ζουν γιατί δεν έχουν ανάγκη από τα χιόνια ούτε από τους ανθρώπους, οι άνθρωποι έχουν ανάγκη από αυτά. Ιδιαίτερα τώρα τελευταία που το οικολογικό σύστημα του πλανήτη μας και του περιβάλλοντος των πόλεμών μας και διαταράχτηκαν και μολύνθηκαν σε βαθμό άκρος επικίνδυνο.

Τα χρόνια πέρασαν στοιβάχτηκαν αμίλητα και αδικώς πάντα πετά στις πλάτες τις δικές μας της άτυχης γενιάς όπου όμως μετά σκαρφαλωμένα στις πλαγιές του όμορφου χωριουδάκι μου θα κρατούν όσο ζούμε με τη μνήμη μας και τη σκέψη μας και την ψυχή μας για πάντα κοντά τους. Οι τόποι εκείνοι με τις πανύψηλες κορυφές της ανεμοδαρμένες πλαγιές της ράχης και τους γκρεμούς με τα απέραντα δάση και τα κρύα και γάργαρα νερά, τις ρεματιές και τις ποταμιές. Είναι η ζωή μας η χθεσινή η σημερινή μας αυριανή αιώνια η ψυχή μας και το τραγούδι της καρδιάς μας.

alexia studio κομμωτικής

δημιουργίες χωρίς όρια

Ερμούπολης 34
ριζούπολη
ΤΗΛ: 2533 929

μακιγιάζ
μανικιούρ
πεντικιούρ

Αντώνης 75
Περσέας
ΤΗΛ: 210 279 103

fotis studio
ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΤΗΛ: 210 2523.625
ΚΙΝ: 6997 121.242
ΕΦΕΣΣΟΥ 7
ΠΕΡΙΣΣΟΣ

ΚΑΦΕΝΤΖΗΣ ΦΩΤΙΟΣ

Καφέ - ουζερι

Κολοκοτρώνη 23-25, Περισσός, Τηλ.: 2516825, κιν. 093 2057012

**ΣΤΑΥΡΟΥ ΗΛΙΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

ΠΛΑΤΕΙΑ ΦΑΤΣΕΑ - ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ

ΤΗΛ.: 210 766.8752

Φαγάδικο

Η αίθουσα διατίθεται για συνεστιάσεις

Διανομή κατ' οίκον
από 19.30 έως 1 το βράδυ

210 7600390

Τριώλου 25 - Πλ. Φατσέα

Επιστολή 23 Οκτωβρίου 2007

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ
ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΣ Ο Β΄

Αγαπητοί μου,

Ευχαριστούντες θερμώς δια την ανελλιπή αποστολή της ενημερωτικής εφημερίδας του Συλλόγου σας «Μορφοβουνιώτικη Φωνή» συγχαίρομεν εγκάρδιως και σας ευχόμεθα πάσαν από θεού ευλογίαν.

Μετ' ευχών, τιμής και αγάπης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+ ό Θεσσαλιώτιδος
Κύριλλος

ΕΝΩΣΗ ΘΕΣΣΑΛΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ»

Προς τους προέδρους των Θεσσαλικών Πολιτιστικών Συλλόγων Αττικής.

«Ήμασταν και εμείς εκεί» 5 Νοεμβρίου 2007 στην συνάντηση της Πανθεσσαλικής ένωσης Συλλόγων Αττικής και όλοι μαζί κάναμε την μεγάλη γιορτή για την απελευθέρωση της Θεσσαλίας γιορτάζοντας τα 126 χρόνια στην αίθουσα της ΠΑΛΑΙΑΣ ΒΟΥΛΗΣ στις 21 Νοεμβρίου 2007.

Προλόγισε ο πρόεδρος του σωματείου κύριος ΜΠΑΚΑΛΗΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ, χαιρετίζοντας την κατάμεστη αίθουσα από Θεσσαλούς που αγαπάνε τα πατρία εδάφη. Μεταξύ άλλων είπε «Σήμερα γιορτάζουμε την λευτεριά της Θεσσαλίας».

Στη συνέχεια με την Παγκοσμίου φήμης χορωδία του Αγίου Γεωργίου Καρύτση με μαέστρο του «ΣΤΑΥΡΟ ΜΠΕΡΗΣ» μας τραγούδησαν υπέροχα και φημισμένα τραγούδια.

Στη συνέχεια η ομιλία του εκλεκτού φιλόλογου Ιστορικού και συγγραφέα «κ. ΣΑΡΑΝΤΟΥ ΚΑΡΣΑΚΟΥ» με θέμα «Η απελευθέρωση της Θεσσαλικής και η σημασία της για την εθνική ολοκλήρωση της Ελλάδος».

Με κάθε λεπτομέρεια μας άφησε άφωνος. Μας έκανε να αγαπήσουμε πιο πολύ τα χώματα της Θεσσαλίας να θέλουμε να χτίσουμε πάνω σε αυτά τα ευλογημένα χώματα περισσότερες αξίες γιατί είναι ματωμένα χώματα και το αξίζουν.

Στη συνέχεια είχαμε την τιμή και χαρά να δούμε και να ακούσουμε την γνωστό ηθοποιό και συμπατριώτισσα μας ΜΙΜΗ ΝΤΕΝΙΣΗ. Κόρη Ρουμελιώτισσας και από πατέρα ΚΑΠΑΛΙΩΤΗ. Απάγγειλε ποιήματα του ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ (Η ΦΕΡΑΙΟΥ). Από τα χείλη της βγήκαν όμορφες κραυγές.

«Έχουμε ανάγκη από αξίες».

«Η Αθήνα δεν μπορεί να γίνει η αγκαλιά των ψυχών μας».

«Ο ΡΗΓΑΣ ΗΤΑΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΣ».

Μας άγγιξαν μες στις ψυχές μας. Ήταν μια διήγηση του χθες με πόνο και νοσταλγία και μια απορία: πώς μετά από τόσα χρόνια είναι όλα αυτά που έγιναν και γράφτηκαν τόσο επίκαιρα; Τέλος. Η Αγαπητή ΜΙΜΗ ΝΤΕΝΙΣΗ ως άνθρωπος και αγωνίστρια προτείνει μέσα από την καρδιά της ότι μπορεί. Και ένα από αυτά. Μας δίνει αφιλοκερδώς για κάθε εκδήλωση το θέατρό της στους Συλλόγους.

Τέλος το πρόγραμμα θα κλείσει η Σοπράνο κ. Άννα Μορφίδου με την συνοδεία του πιανίστα κ. Wilhelm Ineger.

Μια τέτοια χαρισματική φωνή θα μπορούσε να κλείσει αυτήν την Μαγευτική βραδιά.

Μετά από την Ιστορική Μαγεία τον όσων αναφέρθηκαν για την Απελευθέρωση της Θεσσαλίας μέσα στην καταλληλότερη αίθουσα (Παλαιά Βουλή) οι ψυχές των παραβρισκόμενων είχαν ανάγκη την μελωδία και τους στοίχους του Καζαντζάκη μέσα από την φωνή της γλυκύτατης ΑΝΝΑΣ ΜΟΡΦΙΔΟΥ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2007-12-19

Στο 1^ο Νεκροταφείο Αθηνών έγινε το μνημόσυνο του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ και του Νικολάου Πλαστήρα (ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ). Ένας λαός δε χαρακτηρίζεται τόσο απ' τους μεγάλους άνδρες του, όσο από τον τρόπο που τους αναγνωρίζει και τους τιμά.

Γι' αυτό εμείς κάθε χρόνο έχουμε χρέος να είμαστε εκεί να καταθέτουμε ένα στεφάνι και να θυμόμαστε αυτά που έχουν προσφέρει αυτοί σε μας.

Θα τους θυμόμαστε και θα τους τιμούμε για πάντα.

Σε ψηφιακή μορφή το υλικό του Κέντρου Ιστορικών Μελετών Ν. Πλαστήρας

Στην ηλεκτρονική αρχειοθέτηση και την ψηφιοποίηση του υλικού του Κ.Ι.Μ.Ε.Ν.Π. προχώρησε η διοίκηση του Κέντρου με τη χρηματοδότηση της Κοινοτικής πρωτοβουλίας LEADERA.

Πρόκειται για ένα CD με τρεις θεματικές ενότητες.

Η πρώτη περιλαμβάνει μια αναφορά στο Κ.Ι.Μ.Ε.Ν.Π., τους σκοπούς και τους στόχους του, καθώς και όλα τα εκθέματα του Μουσείου Ν. Πλαστήρα.

Η δεύτερη ενότητα αναφέρεται στη ζωή και το έργο του «Μαύρου Καβαλάρη» μέσα από πολλές φωτογραφίες και κείμενα της εποχής.

Η τρίτη ενότητα τέλος αναφέρεται στο Δήμο Πλαστήρα και προσκαλεί τους ενδιαφερόμενους να επισκεφτούν το Μουσείο και τα αξιοθέατα του Δήμου.

Όπως τονίζει ο πρόεδρος του Κέντρου Θωμάς Σκούφης η έκδοση του παρόντος εντύπου, η δημιουργία ψηφιακού CD, η ηλεκτρονική αρχειοθέτηση όλου του υλικού, στο οποίο περιλαμβάνονται περίπου 1.000 εφημερίδες και άρθρα απ' το 1910 και εντέοθεν, αποτελούν μια ακόμα προσπάθεια ανάδειξης και προβολής του έργου και της ζωής του Ν. Πλαστήρα καθώς και στην προστασία του υλικού από τη φθορά του χρόνου.

Κάθε επισκέπτης του Μουσείου θα έχει τη δυνατότητα πρόσβασης μέσω υπολογιστή σε όλο το υλικό του.

Παρουσίαση του τρίτομου έργου του Σέφη Αναστασάκου «Ο Πλαστήρας και η εποχή του»

Το σημαντικό τρίτομο ιστορικό έργο του Σέφη Αναστασάκου «Ο Πλαστήρας και η εποχή του» παρουσιάστηκε την Πέμπτη 25 Οκτωβρίου στην Καρδίτσα.

Η εκδήλωση διοργανώθηκε από τη Νομαρχία Καρδίτσας, το Δήμο Καρδίτσας, το Δήμο Πλαστήρα, το Δήμο Ιτάμου και το Κέντρο Ιστορικών Μελετών Νικ. Πλαστήρας.

Στην αρχή της εκδήλωσης προβλήθηκε ντοκιμαντέρ για τον Ν. Πλαστήρα από το CD που εξέδωσε το Κέντρο Ιστορικών Μελετών. Στη συνέχεια έγινε η παρουσίαση του βιβλίου από τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Αλέξη Μητρόπουλο και από τον συγγραφέα κ. Σέφη Αναστασάκο.

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Δήμαρχος Πλαστήρα κος Τσιαντής καθώς και ο πρόεδρος του Κέντρου κος Θ. Σκούφης ο οποίος τόνισε:

- Εκ μέρους του Κ.Ι.Μ.Ε.Ν.Π. σας καλωσορίζω στη σημερινή εκδήλωση την οποία στηρίζουμε ως συνδιοργανωτές.

- Το Κ.Ι.Μ.Ε.Ν.Π. συμμετέχει σε κάθε προσπάθεια ανάδειξης του έργου του Ν. Πλαστήρα, πόσο μάλλον όταν αυτή προέρχεται από ανθρώπους σαν τον κ. Αναστασάκο που είναι γνωστός της ιστορίας του τόπου και της πατρίδας μας.

- Πρόσφατα προχωρήσαμε στην ψηφιοποίηση και ηλεκτρονική καταγραφή του υλικού του Μουσείου Πλαστήρα ώστε να το διαφυλάξουμε από τη φθορά και να το προβάλλουμε καλλίτερα. Μέρος του υλικού αυτού θα προβληθεί σε ντοκιμαντέρ στη διάρκεια της εκδήλωσης.

- Η αναφορά σε προσωπικότητες που υπηρέτησαν τη Χώρα και το λαό μας σε κρίσιμες φάσεις της ιστορίας του, είναι επιβεβλημένη και δικαιώνεται όταν διδασκόμαστε απ' αυτή. Μια τέτοια προσωπικότητα είναι αναμφισβήτητη και ο θρυλικός Μαύρος Καβαλάρης.

- Για το λόγο αυτό πρωτοβουλίες και εκδηλώσεις σαν τη σημερινή είναι απαραίτητες και πιστεύω ότι το βιβλίο του Σέφη Αναστασάκου «Ο Πλαστήρας και η εποχή του» έχει να προσφέρει πολλά σε όλους μας και προπάντων στα δημόσια πρόσωπα και τους πολιτικούς μας που εύχομαι να διδάσκονται πάντα από το ήθος και την τιμιότητα του Ν. Πλαστήρα.

Σας Ευχαριστώ

Συνάντηση Ιστορικών – Λαογραφικών μουσείων Θεσσαλίας

Τις δυνατότητες και προοπτικές αξιοποίησης του πολιτισμού της Θεσσαλίας, μέσω της θεματικής δικτύωσης σε περιφερειακό επίπεδο συζητήσαν οι εκπρόσωποι των Μουσείων της Θεσσαλίας στη 2^η συνάντησή τους που πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 23 Οκτωβρίου στην αίθουσα συνεδριάσεων του Νομαρχιακού Συμβουλίου Καρδίτσας υπό την αιγίδα της Νομαρχίας και του Λ. Μουσείου Καρδίτσας.

Εκ μέρους του Κέντρου Ιστορικών Μελετών μετείχε ο πρόεδρος κος Θωμάς Σκούφης. Συζητήθηκαν οι δυνατότητες και οι προοπτικές αξιοποίησης του πολιτισμού της Θεσσαλίας σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση στο πλαίσιο της Διαπεριφερειακής συνεργασίας για την Δ' προγραμματική περίοδο 2007-2013.

Στον Νομό Καρδίτσας υπάρχουν 29 Μουσεία ή Λαογραφικές συλλογές χωρίς τα περισσότερα να διαθέτουν την απαραίτητη οργάνωση, την τεχνογνωσία και την πρόσβαση σε δίκτυα συνεργασίας που θα τους επέτρεπαν να προβάλλουν αποτελεσματικά το πολιτισμικό τους υλικό.

Όλοι αυτοί οι προβληματισμοί συζητήθηκαν διεξοδικά και τα συμπεράσματα θα αποτελέσουν τη βάση για την ανάπτυξη ουσιαστικής και αποτελεσματικής συνεργασίας στον τομέα αυτό. Τέλος μετά τις τοποθετήσεις των παρευρισκόμενων συγκροτήθηκε συντονιστική επιτροπή για το νομό Καρδίτσας για το συντονισμό των επόμενων ενεργειών.

Νέο υλικό στο Μουσείο Πλαστήρα

Με νέο υλικό εμπλουτίστηκε για άλλη μια φορά το Μουσείο Πλαστήρα. Συγκεκριμένα αγοράστηκαν 200 εφημερίδες της εποχής 1945-1953 με άρθρα που αναφέρονται στον Ν. Πλαστήρα και 35 γελοιογραφίες. Το νέο υλικό θα ψηφιοποιηθεί όπως έγινε και με όλο το άλλο και θα υπάρχει στη βάση δεδομένων στον υπολογιστή του Μουσείου για να είναι προσβάσιμο από τους ενδιαφερόμενους.

Επίσης ο κος Βησσαρίου Επαμεινώνδας με καταγωγή απ' το Μορφοβούνι, δώρισε στο Μουσείο μια προτομή του Ν. Πλαστήρα που θα χρησιμοποιηθεί ως μήτρα για μπρούτζινες προτομές του Ν. Πλαστήρα. Το Κ.Ι.Μ.Ε.Ν.Π. τον ευχαριστεί για την προσφορά του.

ΤΟ ΠΟΣΙΜΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ Ο Κ. ΤΟΥΛΙΑΣ

Με ανεύθυνο τρόπο και χωρίς καν να κάνει τον κόπο να ρωτήσει τις υπηρεσίες του Δήμου και τον αρμόδιο Αντιδήμαρχο ώστε να μη διασπείρει ψευδείς ειδήσεις, ο κ. Τούλιας, αναφέρει σε δημοσίευσμά του τις αμφιβολίες του για την ποιότητα του πόσιμου νερού.

Εάν έκανε τον κόπο να ρωτήσει θα μάθαινε ότι ο τελευταίος ποιοτικός έλεγχος (σε σχέση με το δημοσίευμα) έγινε στις 2 Ιουλίου 2007 και έδειξε «καταλληλότητα προς πόση»...

****Αντίγραφο του ελέγχου σας αποστέλλουμε να δημοσιευθεί στο φύλλο της εφημερίδας σας.**

Με τιμή
Χρήστου Απόστολος
Αντιδήμαρχος Πλαστήρα

ΠΟΣΙΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΝΕΡΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Ημερομηνία δειγματοληψίας: 2/8/2007
Ημερομηνία ανάλυσης: 2-3/8/2007

Σημείωση 1: Τα αποτελέσματα αφορούν στα προσκομισθέντα δείγματα και μόνο σε αυτά
Σημείωση 2: Η δειγματοληψία έγινε με ευθύνη του Δ. Πλαστήρα

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ	Δείγμα 1	Δείγμα 2	Δείγμα 3	ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΗ ΤΙΜΗ *
Θολότητα (NTU)	0,65	0,5	0,7	Αποδεκτό στους καταναλωτές και άνευ ασυνήθους μεταβολής
Χρώμα	ΑΠΟΔΕΚΤΟ	ΑΠΟΔΕΚΤΟ	ΑΠΟΔΕΚΤΟ	
Οσμή ¹	Οργανοχλωριούχα	Οργανοχλωριούχα	Μούχλα-Χάμα	
Γεύση ¹	ΑΠΟΔΕΚΤΗ	ΑΠΟΔΕΚΤΗ	Μούχλα-Χάμα	
Συγκέντρωση ιόντων υδρογόνου (pH)	7,83	7,80	7,75	6,5-9,5
Αγωγιμότητα (μS/cm)	244	243	224	2500
Υπολειμματικό χλώριο (mg/l)	0,50	0,35	0	>0,2
Ολικό χλώριο (mg/l)	0,54	0,38	0,06	0,5
Ολικό χλώριο (mg/l)	0,08	0,09	0,08	0/100ml
Αμμώνιο (mg/l)	0	0	50	
Κολοβακτηριόειδη, 37°C/100ml				0,5
ΧΗΜΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ				
Νιτρώδη (mg/l)	0	0	0	50
Νιτρικά (mg/l)	<1	<1	0,17	5
Φωσφόρος (mg/l P ₂ O ₅)	0,09	0,04		
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ				
Escherichia coli (E.coli), 37°C/100ml	0	0	0	0/100ml
Εντερόκοκκοι, 37°C/100ml	0	0	0	0/100ml

* Οι παραμετρικές τιμές τίθενται βάσει της ΚΥΑ Υ2/2600/2001 περί «Ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης» και της οδηγίας 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου της Ε.Ε.
¹ Προκαταρκτική επί του αερίσματος νερού: κατώφλι οσμής-γεύσης ΤΟΝ=1

ΣΧΟΛΙΑ:

- Τα δείγματα που προσκομίστηκαν διαθέτουν τυπικά χαρακτηριστικά νερού λίμνης Πλαστήρα. Είναι όλα κατάλληλα για πόση ως προς τις χημικές και μικροβιολογικές παραμέτρους που εξετάστηκαν.
- Συγκεκριμένα, τα δείγματα 1 και 2 είναι επαρκώς χλωριωμένα και κατά τον μικροβιολογικό έλεγχο που έγινε δεν ανευρέθησαν δείκτες παθογένειας. Σε περίπτωση που το Δείγμα 3 προέρχεται από δικτυο Δ.Δ. και εξαιτίας της παρέκκλισης στην τιμή της ενδεικτικής παραμέτρου των κολοβακτηριόειδων προτείνεται η εφαρμογή χλωρίωσης με σκοπό να ανιχνεύεται υπολειμματική ποσότητα ίση περίπου με 0,2mg/l και να διατηρείται η υγιεινότητα του νερού και εντός των δικτύων ύδρευσης.
- Στα δείγματα 1 και 2 ανιχνεύεται οσμή οργανοχλωριούχων ενώσεων λόγω της εφαρμοζόμενης χλωρίωσης.
- Στο Δείγμα 3 ανιχνεύεται ήπια οσμή-γεύση κυρίως μούχλας (μετρήθηκε κατώφλι οσμής ΤΟΝ=1,7), άνευ υγιονομικής σημασίας και οφειλόμενη στις ευνοϊκές συνθήκες που επικρατούν αυτή την εποχή (υψηλή θερμοκρασία νερού άρα και αύξηση της βιολογικής δραστηριότητας στο λιμναίο οικοσύστημα της λίμνης Πλαστήρα).

Καρόλτσα, 6/8/2007

Ζωή Α. Τσαγκρανούλη
Χημικός Μηχανικός

Παλιό και Νέο ημερολόγιο

Παλιό ημερολόγιο είναι το λεγόμενο Ιουλιανό ημερολόγιο που καθιερώθηκε το 46 π.Χ. από το Ρωμαίο αυτοκράτορα Ιούλιο Καίσαρα σε συνεργασία με τον Έλληνα αστρονόμο Σωσιγένη. Σύμφωνα με το ημερολόγιο αυτό ο χρόνος είχε 365 μέρες και 6 ώρες, όσο δηλαδή διαρκούσε μια περιφορά (έναν κύκλο) της Γης γύρω από τον Ήλιο. Αυτές τις 6 ώρες κάθε 4 χρόνια που γίνονταν 24, δηλαδή μια μέρα, τις πρόσθεταν στις 28 μέρες του Φλεβάρη, που γι' αυτό το λόγο κάθε τέσσερα χρόνια έχει 29 μέρες και ο χρόνος αυτός έχει 366 μέρες και γι' αυτό λέγεται δίσεκτος (δix + sex). Επομένως είναι εντελώς παράλογο να θεωρείται ως κακόχρονος και να διατάζει κάποιος να παντρευτεί ή να κάνει οτιδήποτε άλλο σημαντικό στη διάρκειά του. Αυτή η πρόληψη επικράτησε μάλλον επειδή, στους απλοϊκούς ανθρώπους φαινόταν παράξενο το να έχει ένας χρόνος περισσότερες μέρες απ' τους άλλους.

Το Νέο ημερολόγιο (αυτό που έχουμε σήμερα), είναι το λεγόμενο Γρηγοριανό ημερολόγιο που καθιερώθηκε το 1582 μ.Χ. από τον πάπα Γρηγόριο 13ο σε συνεργασία με τον αστρονόμο Λίλιο. Η αλλαγή αυτή έγινε για να διορθωθεί το λάθος που είχε το προηγούμενο ημερολόγιο. Οι νεότερες επιστημονικές - αστρονομικές έρευνες έδειξαν ότι το έτος δεν έπρεπε να έχει 365 μέρες και 6 ώρες, αλλά 365 μέρες 5 ώρες 48' λεπτά και 48" δευτερόλεπτα (η διάρκεια του κύκλου της Γης γύρω από τον Ήλιο). Δηλαδή ο χρόνος μέχρι τότε είχε περίπου 11' λεπτά παραπάνω. Αυτά τα 11' λεπτά, από το 46 π.Χ. μέχρι το 1582 μ.Χ. δηλαδή σε 1628 χρόνια, έγιναν περ. 10 μέρες, οι οποίες έπρεπε να αφαιρεθούν για να διορθωθεί το λάθος. Έτσι λοιπόν ορίστηκε η 5η Οκτωβρίου 1582 να γίνει 15η Οκτωβρίου, δηλαδή δέκα μέρες μπρόστα.

Στην Ελλάδα το Νέο ημερολόγιο (Γρηγοριανό) καθιερώθηκε με νομοθετικό διάταγμα το 1923. από το 1582 όμως μέχρι το 1923 (341 χρόνια) τα 11' λεπτά που είπαμε ότι είχε παραπάνω ο χρόνος, έγιναν άλλες τρεις μέρες περίπου.

Γι' αυτό έπρεπε το ελληνικό ημερολόγιο να πάει 13 (δεκατρείς) μέρες μπροστά. Έτσι η 16η Φεβρουαρίου 1923 ορίστηκε ως 1η Μαρτίου και καλύφθηκε η διαφορά. Από τότε ισχύει το ημερολόγιο που έχουμε μέχρι σήμερα. Η Εκκλησία είχε αντιδράσει σ' αυτή την αλλαγή και για ένα χρόνο δεν είχε δεχτεί το νέο ημερολόγιο, πράγμα που τελικά έγινε την επόμενη χρονιά, το 1924. Γι' αυτό το λόγο μάλλον, ακόμα και τώρα κάποιες ομάδες, μοναστηριακοί κύκλοι και άλλοι θρησκευτικοί, παραμένουν πιστοί στο παλιό ημερολόγιο. Είναι οι γνωστοί παλαιοημερολογίτες.

Αποστ. Κατοίκος

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Με τις πρώτες βοήθειες προσπαθούμε να συνδράμουμε άμεσα, σε κάθε βλάβη που μπορεί να προκληθεί, αλλά και γενικά σε κάθε οξεία και έκτακτη ανάγκη, από την οποία μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο η ζωή οποιουδήποτε.

Σε πάρα πολλές περιπτώσεις, μπορεί να συνδράμει όχι μονάχα ο γιατρός, ο ειδικός, αλλά και με λίγες γνώσεις μπορεί να βοηθήσει ο οποιοσδήποτε και μάλιστα, με την συνδρομή του αυτή, να σωθούν πραγματικά ένας ή και περισσότεροι άνθρωποι.

Στόχος λοιπόν των πρώτων βοηθειών είναι να σωθεί μια ζωή, η ανακούφιση από τον πόνο, η ηθική συμπαράσταση και η άμεση διακομιδή στο νοσοκομείο.

Όταν χρειαστεί να δώσουμε πρώτες βοήθειες σε κάποιον συνάνθρωπο μας ή ακόμα και σε άτομο της οικογενείας μας πρέπει να δράσουμε βάσει σχεδίου ή προγράμματος, αξιοποιώντας οτιδήποτε και οποιονδήποτε βρίσκεται στη διάθεσή μας.

Θα πρέπει πρώτα να εξετάσουμε την ύπαρξη ή όχι διαταραχής των ζωτικών σημείων (αναπνοή, καρδιακά λειτουργία), αν υπάρχει απώλεια αίματος (αιμορραγία) και την ύπαρξη ή απουσία της συνείδησης.

Μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε την ύπαρξη ή όχι της αναπνοής. Εάν αμφιβάλλουμε, λίγο βαμβάκι ή ένα πολύ μικρό κομμάτι χαρτιού, κολλημένο στα πλάγια του ρουθουνιού (μύτη), με την κίνηση του προδίδει την ύπαρξη έστω και επιπόλαιας αναπνοής.

Ψηλαφώντας τον καρπό ή τον τράχηλο μπορούμε να αντιληφθούμε με σφυγμό.

Εξωτερική απώλεια αίματος συνήθως γίνεται εύκολα αντιληπτή.

Η ανταπόκριση του πάσχοντα σε διάφορα εξωτερικά ερεθίσματα υποδηλώνει και το επίπεδο συνείδησης του. Εάν παίρνει μέρος σε συζήτηση, εάν απαντά σε ερωτήσεις με σαφήνεια ή ασάφεια, εάν αντιδρά στον πόνο ή εάν δεν αντιδρά καθόλου.

Πολλές φορές επιβάλλεται να αφαιρέσουμε τα ρούχα του πάσχοντα για να μπορέσουμε να τον εξετάσουμε. Πολυσύνθετες κινήσεις για να γδύσουμε έναν τραυματία κανονικά μπορεί να είναι επικίνδυνο για την σωματική του ασφάλεια.

Αιμορραγία

Βασικό μέλημα σε κάθε αιμορραγία είναι να την σταματήσουμε όσο το δυνατόν πιο έγκυρα, προσωρινά ή μόνιμα. Η πιο ασφαλής και απλή μέθοδος για να ελεγχθεί μια αιμορραγία είναι η άσκηση σταθερής πίεσης. Για όσο χρόνο χρειάζεται ο οργανισμός να κινηθεί τη διαδικασία πήξεως του αίματος (5-7 λεπτά). Όμως μεγάλες αιμορραγίες δύσκολα ελέγχονται με την άσκηση πίεσης γι' αυτό χρειάζεται περίδεση του μέλους για να σταματήσει η αιμορραγία. Η ισχυρή περίδεση πρέπει να ανοίγεται κάθε 15 με 20 λεπτά αλλιώς νεκρώνεται το μέλος.

Λιποθυμία

Σαν λιποθυμία ορίζουμε την απώλεια συνείδησης για μικρό χρονικό διάστημα που συνοδεύεται από ωχρο πρόσωπο και ψυχρά άκρα.

Όταν ο άνθρωπος διατηρεί μερικά τις αισθήσεις του, τον βοηθάμε να σκύψει μπροστά το κεφάλι, ανάμεσα στα γόνατα, παίρνοντας βαθιές αναπνοές. Εάν έχει χάσει τις αισθήσεις του, τότε τον ξαπλώνουμε ανάσκελα, ανασηκώνοντας λίγο τα πόδια, ώστε να βοηθηθεί το αίμα να πάει στο κεφάλι. Χαλαρώνουμε τα ρούχα που σφίγγουν τον λαιμό, τον θώρακα και την κοιλιά. Φροντίζουμε να υπάρχει στο χώρο επαρκής αερισμός. Ελέγχουμε αν φορά τεχνικές οδοντοστοιχίες και τις αφαιρούμε.

Απαγορεύεται: να δίνουμε στον λιποθύμο να πει νερό ή οτιδήποτε άλλο υγρό, προτού ανακτήσει πλήρως τις αισθήσεις του και πάντα κάτω από την επιτήρησή μας. Ο κίνδυνος πνιγμονής είναι πάρα πολύ μεγάλος. Απαγορεύεται επίσης τα οιοπονευματώδη και το κάπνισμα. Άσκοπες μετακινήσεις πρέπει να αποφεύγονται.

Εγκεφαλικό επεισόδιο

Τοποθετούμε τον άνθρωπο σε μισοκαθιστή θέση με το κεφάλι πλάγια, για να βγαίνει το σάλιο από το στόμα και φροντίζουμε για την διακομιδή του στο νοσοκομείο. (στο εγκεφαλικό έχουμε δυνατό πονοκέφαλο, αιφνίδια αδυναμία προσανατολισμού, ζάλη, απώλεια αισθήσεων, ανισοκορία, απώλειες ούρων, παράλυση του στόματος με δυσκολία στην ομιλία).

Πνιγμονή

Πνιγμονή είναι το φράξιμο της αεροφόρου οδού από κάποιο ξένο σώμα, εκτός του νερού.

προσπαθούμε να αφαιρέσουμε το ξένο σώμα όσο γίνεται πιο γρήγορα. Ξαπλώνουμε τον άνθρωπο ανάσκελα στο πάτωμα και γονατίζουμε από πάνω του έτσι ώστε να βλέπουμε το πρόσωπό του. Τοποθετούμε το χέρι σε γροθιά στο επιγάστριο και το άλλο από πάνω. Πιέζουμε πολύ απότομα και με δύναμη για να κινηθεί προς τα έξω το ξένο σώμα. Σε αποτυχία επαναλαμβάνουμε.

Ένας δεύτερος τρόπος όταν ο άνθρωπος είναι όρθιος ή καθιστός είναι ο εξής: Στεκόμαστε πίσω του και τον αγκαλιάζουμε σφίγγοντας τις γροθιές στο επιγάστριο και πιέζουμε απότομα προς τα μέσα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Γ. ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗ

«αγναντεύοντας απ' το Στεφάνι»

Γράφει ο κ. Παναγιώτης Νάνος

Γράφει ο κ. Παναγιώτης Νάνος

Σήμερα θα ταξιδέψουμε νοερά περιμετρικά της λίμνης. Το γιατί, θα το καταλάβετε όταν θα τελειώσει η ανάγνωσή του κειμένου. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε τι γίνεται στον τόπο μας διότι έτσι βρίσκουμε τη δική μας θέση και καταλαβαίνουμε τι πρέπει να κάνουμε για το δικό μας σπίτι. Ύστερα και γιατί θα πρέπει να συνηθίσουμε στην ιδέα ότι σε λίγα χρόνια, ίσως τα παραλίμνια χωριά να αποτελέσουν ενιαίο Δήμο.

ΤΑ ΣΕΝΑΡΙΑ ΤΟΥ «ΚΑΠΠΟΔΙΣΤΡΙΑ Νο 2»

Είναι γνωστό ότι η κυβέρνηση προωθεί τον «ΚΑΠΠΟΔΙΣΤΡΙΑ Νο2» και σε αυτό συμφωνούν σχεδόν όλα τα κόμματα. Η αναγκαιότητα των συνενώσεων είναι φανερή διότι σε πολλές περιπτώσεις προέκυψαν Δήμοι που δεν είχαν κανένα λόγο να ιδρυθούν. Να θυμίσουμε ότι στην περιοχή που σήμερα είναι ο νομός Καρδίτσας οι τούρκοι το 1881 παρέδωσαν 13 Δήμους, ενώ οι νεοέλληνες του 1997 δημιούργησαν 21 ... και γέμισε ο τόπος δημάρχους, αντιδημάρχους και προέδρους δημοτικών συμβουλίων.

Για την Καρδίτσα πάντως κυκλοφορούν διάφορα σενάρια. Σύμφωνα με το «σκληρό» σενάριο οι Νομοί καταργούνται και συγχωνεύονται σε περίπου 17 για όλη τη χώρα (ουσιαστικά μιλάμε για νομούς - Περιφέρειες). Όσο δε αφορά τους Δήμους το σενάριο θέλει περίπου πέντε (5) στο Νομό Καρδίτσας, αν και ορισμένοι δήμαρχοι εργάζονται εντατικά για να αυξήσουν τον αριθμό, προσδοκώντας φυσικά να διατηρήσουν το αξίωμα. Προσωπικά πιστεύω ότι στο νέο σχεδιασμό δεν πρέπει να επαναληφθούν τα λάθη του παρελθόντος, όπου κάποιοι Δήμοι δημιουργήθηκαν στα κομματικά και προσωπικά μέτρα ορισμένων, κόντρα στην κοινή λογική. Όσο για τον αριθμό των νέων Δήμων δεν πρέπει να είναι παραπάνω από 6, ήτοι οι Δήμοι: Καρδίτσας, Παλαμά, Σοφάδων, Μουζακίου, Αργιθέας και Λίμνης Πλαστήρα. Ειδικά για τα παραλίμνια χωριά εμμένω στην πρόταση που είχα γραπτά διατυπώσει το 1996 για ενιαίο και αδιάσπαστο Δήμο στην περιοχή Λίμνης Πλαστήρα, με πυρήνα τα 14 χωριά, όπως ακριβώς ήταν με τον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο. Επειδή όμως δεν πληρεί το πληθυσμιακό κριτήριο εκτιμώ ότι πρέπει να ενταχθούν στο νέο δήμο Πλαστήρα, ο Ελληνόπυργος, το Ανοχώρι, όπως και κάποια χωριά του Δήμου Ιτάμου. Αυτά όμως είναι σενάρια, ας έρθουμε στα πραγματικά έργα.

ΟΔΙΚΟ ΚΥΚΛΩΜΑ ΛΙΜΝΗΣ

Αργά αλλά σταθερά προχωρά η αναβάθμιση του οδικού κυκλώματος της λίμνης Πλαστήρα. Ήδη από τον κόμβο Μορφοβουνίου μέχρι το «Κερασιώτικο» έχει ασφαλτοστρωθεί, ενώ συνεχίζονται τα έργα. Στα μέσα Οκτώβρη υπογράφηκε η σύμβαση για την μελέτη χάραξης νέου δρόμου που θα παρακάμπτει το Νεοχώρι. Επίσης ολοκληρώνονται τα έργα παράκαμψης της Μούχας (έργο 1.100.000€) και κλείνει έτσι το τμήμα Καστανιά - Φράγμα.

Γίνεται αντιληπτό ότι με την ολοκλήρωση και αυτού του τμήματος ολοκληρώνεται ένα παλαιό αίτημα για την χάραξη οδικού κυκλώματος της λίμνης Πλαστήρα ως προϋπόθεση για την Ανάπτυξη της περιοχής. Για την ιστορία να πούμε ότι πρώτος ανέδειξε το θέμα αυτό, ήταν ο συγχωριανός μας Βασίλης Ραχωβίτσας, δημοσιογράφος της εφημερίδας «Νέος Αγών» Καρδίτσας, οποίος με μαχητική αρθρογραφία και προτάσεις για την παραλίμνια περιοχή, την εποχή 1980-1985, συνέβαλε καθοριστικά στη λήψη αποφάσεων από τη Νομαρχία Καρδίτσας και τον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο λίγο αργότερα.

ΔΥΟ ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Το πρώτο τμήμα του νέου οδικού άξονα Φανάρι - Κανάλια - Μορφοβούνι έχει ήδη διανοιχθεί. Συγκεκριμένα η διάνοιξη από τα Κανάλια έφτασε στο «Παλαιοκόπι», ενώ αναμένεται εντός των επόμενων μηνών και ανάλογα με τον καιρό να ενωθεί με τον επαρχιακό δρόμο Μητρόπολης Μορφοβούνι, (η ένωση θα είναι ανατολικά του Πεταλίτη).

Ο άλλος δρόμος που είναι σε εξέλιξη είναι αυτός που θα ενώσει τον Ελληνόπυργο με τη λίμνη. Ήδη ένα τμήμα έχει ασφαλτοστρωθεί, ενώ προχωρούν και οι σχετικές διανοίξεις.

Τους δρόμους αυτούς διεκδίκησε με επιτυχία ο Δήμος Ιθώμης, με προφανή στόχο να φέρει τα χωριά Κανάλια - Φανάρι - Ελληνόπυργο πιο κοντά στη λίμνη και να πάρει μέρος από την τουριστική πίττα. Ως γνωστό στα

Κανάλια υπάρχει μεγάλο Λαογραφικό Μουσείο, στο Φανάρι υπάρχει το μεσαιωνικό κάστρο, ενώ η Γράλιστα είναι χαρακτηρισμένος παραδοσιακός οικισμός και οι παρεμβάσεις που γίνονται θα τον καταστήσουν πόλο έλξης τουριστών. Σε κάθε περίπτωση οι νέοι δρόμοι έχουν σημείο εξόδου το Μορφοβούνι, γεγονός που ενισχύουν τη θέση του χωριού μας και καθίσταται κόμβος.

ΠΕΖΟΥΛΑ: ΑΡΧΙΣΕ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΝΑΥΤΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Παρουσία του υφυπουργού Παιδείας κ. Ταλιαδούρου, του προέδρου τμήματος ΤΕΦΑΑ (Πανεπιστημίου Θεσσαλίας) κ. Θεοδωράκη, του Νομάρχη Καρδίτσας κ. Φ. Αλεξάκου και βέβαια του οικοδεσπότη δημάρχου Νευρόπολης κ. Φ. Παπαντώνη, αλλά και υπηρεσιακών παραγόντων, ξεκίνησε η λειτουργία του Ναυταθλητικού Κέντρου. Ήδη οι πρώτοι φοιτητές της Γυμναστικής Ακαδημίας Τρικάλων έκαναν τα πρώτα μαθήματα σε κωπηλασία - κανόε καγιάκ και ποδήλατο βουνού. Στη σύσκεψη που ακολούθησε στο Δημαρχείο Νευρόπολης διαπιστώθηκε ότι οι εργασίες και οι εγκαταστάσεις προχωρούν κανονικά, ενώ μέχρι το καλοκαίρι αναμένεται να έχει ολοκληρωθεί το έργο σε όλα τα επίπεδα. Από τους παρισταμένους τονίστηκε ο διπλός του χαρακτήρας, ήτοι ο εκπαιδευτικός αλλά και αναπτυξιακός, αφού η μόνιμη παρουσία φοιτητών στην περιοχή θα συμβάλλει στην τόνωση της τοπικής οικονομίας.

ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ 150.000€

Στο μεταξύ χάρη στο προσωπικό ενδιαφέρον του κ. Ταλιαδούρου εξασφαλίστηκε πρόσθετη χρηματοδότηση 150.000€, γεγονός που αναμένεται να συμβάλει καθοριστικά στην δημιουργία σημαντικών υποδομών. Η ολοκλήρωση του Ναυταθλητικού κέντρου σε βάθος χρόνου θα έχει και πολλαπλά οφέλη για το Νομό, αφού είναι βέβαιο ότι σε λίγα χρόνια θα γίνονται κωπηλατικοί αγώνες και η Νευρόπολη θα μπει στο χάρτη μεγάλων αθλητικών διοργανώσεων. Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι το ενδιαφέρον για ναυταθλητικές δράσεις τις ξεκίνησαν οι φορείς του Λαμπερού, οι οποίοι ξεκίνησαν το έτος 2000 το Διάπλου της Λίμνης, με αθλητές από όλη την Ελλάδα και φιλόδοξους στόχους. Αποδείχθηκε όμως ότι ο Δήμος Πλαστήρα έχασε την ευκαιρία, απλώς διότι στο Δήμο Νευρόπολης είναι αθόρυβοι και προπαγανδιστές αποτελεσματικοί...

ΚΑΡΥΤΣΑ: «ηλεκτρισμένη... ατμόσφαιρα»

Ένταση επικρατεί στην Καρύτσα από την πρόταση που υπέβαλλε ιδιώτης επενδυτής για δημιουργία στο ρέμα Καρυτσίωτη μικρού υδροηλεκτρικού σταθμού ισχύος 1,49 Μεγαβάτ. Η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου εγκρίθηκε με οριακή πλειοψηφία από το Νομαρχιακό Συμβούλιο, αλλά οι κάτοικοι αντιδρούν στην προοπτική να εκμεταλλεύεται ένας ιδιώτης τα νερά του «Καρυτσίωτη». Ο Δήμος Νευρόπολης ενώ αρχικά έδωσε το «πράσινο φως» για την κατασκευή, τώρα μάλλον υπαναχωρεί και ίσως ανακαλέσει την απόφαση. Ο σταθμός αυτός στηρίζεται στη λογική αφού υπάρχουν νερά που χύνονται στη λίμνη από μεγάλο ύψος γιατί να μην αξιοποιηθούν και για την παραγωγή εναλλακτικής ηλεκτρικής ενέργειας, κάτι που μαζί με τα φωτοβολταϊκά πάρκα ενισχύεται από το Υπουργείο Ανάπτυξης. Ο σταθμός προβλέπεται να παράγει 4.600.000 KWH ετησίως. Ανεξάρτητα πάντως από την έκβαση της επένδυσης στην Καρύτσα, η παραγωγή εναλλακτικής ενέργειας τα επόμενα χρόνια θα είναι πηγή εσόδων για πολλούς Δήμους της χώρας.

ΚΑΣΤΑΝΙΑ: Στην τελική ευθεία

το «Κέντρο Χλωρίδας και Πανίδας των Αγράφων»

Ένα πρωτότυπο έργο σε επίπεδο Θεσσαλίας προωθεί ο Δήμος Ιτάμου, το οποίο έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα Λήντερ με χρηματοδότηση 215.000 €. Πρόκειται για το «Κέντρο Χλωρίδας και Πανίδας των Αγράφων» το οποίο θα λειτουργήσει στο παλιό θθέσιο Δημοτικό Σχολείο της Καστανιάς και βρίσκεται στο τελικό στάδιο. Σύμφωνα με την εκτίμηση του δημάρχου Ιτάμου και φίλου Βασίλη Τσαντίλα, σε λίγα χρόνια η Καστανιά, η λίμνη Πλαστήρα και ο Νομός, θα έχουν ένα πρωτότυπο εκπαιδευτικό και περιβαλλοντικό έργο, το οποίο θα αποτελέσει πόλο έλξης για χιλιάδες μαθητές και άλλους επισκέπτες της λίμνης και θα καταστήσει την Καστανιά σημείο αναφοράς.

ΡΑΧΟΥΛΑ: Έτοιμο το Μουσείο Φλωράκη

Στο τελικό στάδιο βρίσκονται οι εργασίες στο Μουσείο

Φλωράκη και εντός του ερχόμενου έτους αναμένεται να λειτουργήσει. Για το σκοπό αυτό διατέθηκαν 60.000 € για την ολοκλήρωση του κτιρίου και τον εξοπλισμό του Μουσείου. Ο Δήμος Ιτάμου εξασφάλισε πρόσθετη πίστωση 70.000€ για την διαμόρφωση των εξωτερικών χώρων για τον περιβάλλοντα χώρο και σύμφωνα με τη μελέτη προβλέπεται ανάπλαση του χώρου Μουσείου μέχρι το προαύλιο του Αηλιά όπου είναι ο τάφος του Χαρίλαου Φλωράκη. Συνολικά για το μουσείο Φλωράκη έχουν διατεθεί 174.000€.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΛΑΚΤΗΣ

Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες μετατροπής του κλειστού από χρόνια Δημοτικού Σχολείου Φυλακτής σε Λαογραφικό Μουσείο. Ο Δήμος Νευρόπολης το ενέταξε στο πρόγραμμα ΛΗΝΤΕΡ + και εξασφάλισε 115.000 € πίστωση. Με την ολοκλήρωση του έργου η περιοχή θα αποκτήσει το πρώτο Λαογραφικό Μουσείο. Θλίψη μας προξενεί η διάλυση της Λαογραφικής Συλλογής Μορφοβουνίου, την οποία με τόσους κόπους δημιουργήσαμε το 1991 στο Πνευματικό κέντρο του χωριού μας και ... κύριος οίδε πόσα απέμειναν και κυρίως τι απέγιναν τα αντικείμενα εκείνα στην πρόσφατη ανακαίνιση του χώρου. Με ποια φροντίδα τα αντιμετώπισαν άραγε οι Αλβανοί εργάτες; Το λιγότερο που μπορούμε να πούμε είναι κρίμα. Πολύ κρίμα...

ΝΕΟΧΩΡΙ: ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

Ολοκληρώθηκαν τα έργα ανάπλασης του Βοτανικού Κήπου Νεοχωρίου, συνολικού προϋπολογισμού 140.000 €, τα οποία εξασφάλισε ο Δήμος Νευρόπολης από ευρωπαϊκά προγράμματα. Αξίζει να σημειωθεί πως ο Βοτανικός Κήπος αποτελεί πόλο έλξης για χιλιάδες επισκέπτες. Σε ετήσια βάση επισκέπτονται τον κήπο 5.000 μαθητές και φοιτητές, σύμφωνα με τον υπεύθυνο κ. Θ. Μπρουζιώτη, ενώ οι μεμονωμένοι επισκέπτες του Σαββατοούριακα ανέρχονται στις 3.000 ετησίως και κάθε χρόνο διαρκώς αυξάνονται.

ΙΔΡΥΣΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΛΕΙΜΩΝΑ

Στην ίδρυση πειραματικού λειμώνα (κτηνοτροφικό λιβάδι) προχωρά ο Δήμος Νευρόπολης, σε έκταση 30 στρεμμάτων δίπλα στο Βοτανικό Κήπο. Το έργο εντάχθηκε στο ΠΕΠ Θεσσαλίας με 20.000 Ευρώ και θα έχει επιστημονικό - πειραματικό χαρακτήρα.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΟΛΥΚΕΝΤΡΟ ΤΟ 2ο ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

Συνεχίζονται οι εργασίες μετατροπής του 2ου Δημοτικού Σχολείου Νεοχωρίου στη συνοικία Άγιος Γεώργιος σε πολιτιστικό κέντρο πολλαπλών χρήσεων. Ο Δήμος Νευρόπολης του 2ου ο ενέταξε στο πρόγραμμα ΛΗΝΤΕΡ + με πίστωση 100.000 €. Με την ολοκλήρωση του έργου το Νεοχώρι μετά το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και το Βοτανικό Κήπο, αποκτά μία ακόμα πολιτιστική υποδομή.

ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟΣ : Θεσμός η Καστανογιορτή

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε για Πέμπτη χρονιά η «Καστανογιορτή» στον Ελληνόπυργο, παρά το βροχερό καιρό ... αλλά και κάποια σύννεφα συνεργασίας Δήμου - Πολιτιστικού Συλλόγου που ανέκυψαν. Το Σάββατο το πρωί στις 20 Οκτωβρίου, «απόλυσαν το ζάβατο» ενώ το βράδυ στη ειδικά σκεπασμένη πλατεία του χωριού έγινε τρικούβερτο γλέντι. Η εκδήλωση άνοιξε με χαιρετισμό του Περιφερειάρχη Θεσσαλίας κ. Γκούπα και του δημάρχου Ιθώμης, ενώ αναγνώστηκαν μηνύματα του προέδρου της Βουλής κ. Σιούφα, υπουργών και βουλευτών. Στην συνέχεια εμφανίστηκαν χορευτικά συγκροτήματα, ενώ ο κόσμος απόλαυσε γίδα μπλουζούρι και ντόπια φέτα, ως κύριο πιάτο. Το επιδόρπιο ήταν ψητά ή βραστά κάστανα, γλυκά κουταλιού, ρετζέλια, και χαλβάς. Το κέφι κράτησε αμείωτο δημοτική ορχήστρα. Τα έξοδα της εκδήλωσης καλύφθηκαν από το Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης, το οποίο έπειτα από παρέμβαση του δημάρχου Ιθώμης κ. Στ. Παπαγεωργίου, διέθεσε το ποσό των 20.000€.

50.000€ για 5 θέσεις θέασης στο Δήμο Νευρόπολης

Από το ΠΕΠ Θεσσαλίας χορηγήθηκαν στο Δήμο Νευρόπολης 50.000€ για πέντε θέσεις θέας στα χωριά του Δήμου, σύμφωνα με μελέτη που συνέταξε ο Δήμος Νευρόπολης. Επίσης ο Δήμος Νευρόπολης ενέταξε στο πρόγραμμα ΛΗΝΤΕΡ + την αισθητική ανάπλαση της

«ΘΥΜΙΣΕΣ» ΠΑΛΙΕΣ ΑΠΟ ΕΥΘΥΜΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Καλό είναι να θυμόμαστε καμιά φορά τους παλιούς ανθρώπους του χωριού μας, που μας διασκεδάζουν και μας γέμιζαν χαρά και γέλιο με τα εύθυμα αστεία τους και τον καλό τους χαρακτήρα.

Θα ξεκινήσω με τον μπάρμπα-Γιώργο τον Τούλια, ο οποίος ήταν ένας άνθρωπος «έξω καρδιά». Τον θυμάμαι που πάντα κάθε Πάσχα έπαιρνε την πρωτοβουλία και ξεκινάγε πρώτος το διπλό χορό. Έμπαινε στο κέντρο του κύκλου και άρχιζε το τραγούδι με την ωραία καθαρή φωνή του και κουνώντας τα χέρια του ψηλά, έδινε τον «τόνο» για τα βήματα του κάθε τραγουδιού κι έτσι ο χορός πήγαινε «κούνια», όπως λέγαμε τότε.

Τέτοιοι καθοδηγητές του διπλού χορού ήταν κατά καιρούς αρκετοί. Από όσους θυμάμαι, ήταν ο μπάρμπα-Γιώργος Κοτοπούλης, ο Βάιος Πανταζής (καρνάβας), ο Τόλιος Βαλταδόρος, η Αγορούλα του Τσιπρά και πολλοί άλλοι που δεν τους θυμάμαι. Επίσης χαρακτηριστικοί τύποι ήταν ο μπάρμπα-Γιώργος Κυριαζής, ο Θωμάς Γαλανούλης, ο Σεραφείμ Κατοίκος, ο Ηλίας Παλαπέλας, ο Κατοίκος Περικλής, ο Στέφανος Κατοίκος, ο Χρισόστομος και πολλοί άλλοι, που για να γράψει κανείς για όλους χρειάζεται ολόκληρο βιβλίο.

Θα αναφέρω μόνο μερικά ευτράπελα. Πρώτον με τον Παλαπέλα και το γνωστό «άντε λοιπόν εκεί τριγωνούλες» που ήταν η πρώτη κουβέντα που έλεγε όταν έβλεπε καμιά καλή να περνάει. Έπαιρνε την κανάτα και καταβρέχοντας την αυλή όλο αυτό μурμουρούραγε και αν πέρναγε και κάνας πιτσιρικάς παχουλούλης τον ρώταγε χαμογελώντας «τίνος είσαι ρε καγάκο». Ο μπάρμπα-Γιώργος όλους τους πείραζε χωρίς βέβαια να παρεξηγούνται, αλλά μια μέρα την πάτησε. Ερχόμενος από το αμπέλι καβάλα στο καλό του άλογο, συνάντησε στο «ζαβτάκο» τον Χρισόστομο Κατοίκο με το γαϊδουράκι να ανεβαίνει σιγά – σιγά. Ο δρόμος εκεί στενεύει και δεν μπορούσε να περάσει και λίγο αγανακτισμένος του λέει: «άρα παλιό Κατοίκο μη με χασομεράς με το παλιογόμαρο». Γυρίζει ο Χρισόστομος και του λέει: «α... Παλαπελάκο, άλογο καλό έχ'ς, αλλά από γυναίκα όμως τίποτα». Ε! ακούγοντας αυτό, τον ήρθε αφανταλιά, δεν το χώνευε, τον πάτισε στον κάλο. Φτάνοντας στο μαγαζί, το 'λεγε στον κόσμο: «ακούς μωρέ τι μη 'πει ο παλιο – Κατοίκος, δεν το περίμενα απ' αυτόν να μη πεί τέτοια κουβέντα». Σαν καλαμπουρτζής που ήταν δεν του κάκιωσε, γιατί κι αυτός έλεγε πολλά.

Δεύτερον ο μπάρμπα-Περικλής με τον αδερφό του το Στέφο, ήταν οι πιο δραστήριοι στα λαθραία ξύλα. Κάθε μέρα κουβαλούσαν στον κάμπο ματέρια πεντάρια Βιλέσια κ.λ.π. και τα πήγαιναν πάντα νύχτα, διότι οι δασικοί караδοκούσαν. Μια μέρα ο μπάρμπα-Περικλής συμφώνησε με κάποιον караγκούνη να του πάει ένα φόρτωμα τεμπλάρια ύψους 3 μέτρων. Πήγε νύχτα με φεγγάρι στο Βροστιανίτικο δάσος, έφτιαξε τα ξύλα, αλλά βρήκε 2 μέτρων και κάτι. Το άλλο βράδυ τα φόρτωσε και πήγε στο χωριό του κάμπου, χτύπησε την πόρτα, άνοιξε ο άνθρωπος και αμέσως τα ξεφόρτωσαν. Ο караγκούνης είχε το καντήλι αναμμένο, γιατί ρεύμα δεν υπήρχε. Τα κοίταζε από κει και λέει: «ρε Περικλή σαν κοντά μη φαίνονται» και ο Περικλής δήθεν προσβλήθηκε και του λέει: «Κατά 'δω ρα φέξει απάν να δεις που φτάνει». Όσο σήκωνε ο άνθρωπος το καντήλι να δει που φτάνει, ο Περικλής ανέβαζε το ξύλο στο λουρί της μέσης και τους λέει: «άτη φέξει κι κοίτα που είναι η κορφή, ση γιλάει του μάτι». Κι έτσι ο άνθρωπος πείστηκε και του 'δωσε τα λεφτά.

Τέτοια παρατράγουδα γινόντουσαν πολλά με τον Στέφο και τον Περικλή. Όταν ξεμπέρδευαν από τα φορτία στον κάμπο, γυρνώντας, όπου πέρναγαν γέμιζαν και τα δισάκια τους από φρούτα, λαχανικά κι άλλα προϊόντα. Μια μέρα, γυρνώντας πρωί από «λοξάδα» εκεί στις Ράχες τις Καναλιώτικες, υπήρχαν κάτι ωραίες αχλαδιές. Λέει λοιπόν ο Περικλής στο Στέφο: «Εγώ πάω λίγο πιο μπροστά να παρακολουθώ μην έρθει ο αγροφύλακας και συ πάρει τον τροβά κι μάσει αγγόρτσα, κι άμα συ φωνάξου να βγεις». Έτσι έγινε και μετά από λίγο βλέπει τον αγροφύλακα να έρχεται και αμέσως φωνάζει: «άτει ρα Στέφο τι χαζεύς τώρα;» κι εκείνος απαντάει: «έ... ρα τρώω λίγους μούρις» και νευριασμένος ο Περικλής: «άτει τσακείς από 'κει κι τσι μούρες, τσι θέλει ου κόσμους». Τάχα ν' ακούσει ο αγροφύλακας ότι αυτοί δεν πειράζουν ούτε μούρες, και ας μην αφήναν τίποτα απ' όπου περνούσαν. Βέβαια εκείνα τα χρόνια ήταν πολύ δύσκολα και προσπαθούσε ο καθένας να φέρει ότι μπορούσε στα παιδάκια του που περίμεναν.

Ο Σκαμαγγούλης Στέφος ήταν καλός νοικοκύρης και είχε εκείνα τα χρόνια καλλιεργήσιμα χτήματα και κατά καιρούς απασχολούσε και εργάτες. Το μεσημέρι τους τάζε, όπως συνηθίζονταν τότε. Μια μέρα, κάθισαν και τρώγανε, είχε ελιές και ψωμί, κι ο εργάτης κατακουρασμένος και πεινασμένος, έχασε μια μπουκιά ψωμί και μια ελιά. Όμως η μακαρίτισσα η Βάγγιω Σκαμαγγούλενα, από την τσιγγουνιά που είχε, βλέποντάς τον να χάρτει τις ελιές ολόκληρες, δεν κρατήθηκε και του λέει: «τι φκιάν'ς εσύ ρα, μια ελιά μια μπουκουσιά; Δε γίνητ' έτσι προυκουπή».

Τι να πρωτοαναφέρει κανείς; Τους νεότερους καλαμπουρτζήδες Χρήστο Ξυνόγαλο, Βασίλη Καραθάνο, Στέφανο Τουλιά, όλοι τους ήταν έξω καρδιά και με τον τρόπο τους μας διασκεδάζαν και χορταίναμε γέλιο. Που είναι το γέλιο σήμερα; Σπάνια γελάει ο άνθρωπος, γιατί όλοι έχουμε κλειστεί στο καβούκι μας. Γι' αυτό όσο μπορείτε γελάστε. Το γέλιο είναι υγεία.

Σταύρος Κατοίκος

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ του ΒΙΒΛΙΟΥ του κ. ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Ιούνιος 2007 Αίθουσα Δημαρχείου Βόλου

Λέγεται ότι, στη σημερινή εποχή, ο χρόνος που γράφονται μερικά βιβλία είναι μικρότερος από το χρόνο που χρειάζεται για την εκτύπωσή τους.

Όμως το βιβλίο αυτό του κ. Ηλία Νασιάκου, δεν είναι από αυτά.

Χρειάστηκαν 50 χρόνια για να γραφεί. Κυοφορούσε όλα αυτά τα χρόνια μέσα στη μνήμη του. Πάλεψε με τον εαυτό του, πόνεσε, σπάραξε και τέλος βγήκε για να ικανοποιήσει αυτόν, τους φίλους του και του συγχωριανούς του που έζησαν τα γεγονότα εκείνα τα δύσκολα χρόνια.

Ακόμη, ήταν η εκπλήρωση ενός χρέους του, που το φύλαγε ως τώρα, στη μνήμη των γονιών του, της αδελφής του Ανδρονίκης και των θυμάτων εκείνης της εποχής, κατοίκων του Μορφοβουνίου, στους οποίους και αφιερώνει την εργασία του αυτή.

Ήταν μία υποχρέωσή του, στην Ιστορία του τόπου του, για αυτά που συνέβησαν τα ταραγμένα εκείνα χρόνια.

Τούτο είναι το πρώτο που θέλω να πω.

Το δεύτερο που θέλω να επισημάνω είναι, ότι:

Το βιβλίο αυτό δεν παρουσιάζει μόνο ιστορικά γεγονότα. Καταγράφει βιώματα μιας δεκαετίας, της δεκαετίας του 40. είναι το χρονικό μιας εποχής.

Δεν κατηγορεί ούτε επαινεί, απλώς θυμάται και πονάει, όπως όλοι από εμάς, και είμαστε αρκετοί, που ζήσαμε τα γεγονότα εκείνα, τα οποία σε γενικές γραμμές ήταν τα ίδια σε όλα τα μέρη της Ελλάδος.

Με άλλα ονόματα και τοποθεσίες ταυτίζονται και με τις δικές μου μνήμες από την εποχή εκείνη, λίγα χιλιόμετρα παραπέρα, στα χωριά του Δομοκού.

Βλέποντας τα πράγματα από τη σημερινή χρονική απόσταση και με νηφάλια σκέψη, αναρωτιόμαστε με ένα μεγάλο ΓΙΑΤΙ. Γιατί τόσο μίσος, τόσο αίμα, τόση απανθρωπιά, τόσες θηριωδίες, που τόσο ζωντανά περιγράφει ο Ηλίας με τη γνωστή μας αφηγηματική ικανότητα.

Χωρίς, νομίζω, υπερβολές ή σκοπιμότητες, χωρίς υστερόβουλες σκέψεις. Μόνο για να «θυμούνται οι παλιοί και να διδάσκονται οι νέοι» όπως λέει σε κάποιο σημείο του βιβλίου του.

Το βιβλίο αυτό δεν είναι λογοτέχνημα, ούτε ιστορικό δοκίμιο, είναι όμως κατάθεση ψυχής, ξεχειλίσμα αισθημάτων. Περιγράφει τα γεγονότα που έζησε έντονα στα παιδιά του χρόνια και τα αξιολογεί με την ωριμότητα της ηλικίας του και τη χρονική απόσταση που μεσολάβησε από τότε.

Η τεκμηρίωση των γεγονότων με ημερομηνίες, ονόματα και τοποθεσίες δεν αφήνουν καμία αμφιβολία για την αλήθεια τους.

Όμως, ανάλογα με το ιδεολογικό φορ-

τίο του καθενός, μπορεί να τα ερμηνεύει διαφορετικά.

Ευτυχώς σήμερα είμαστε σε μία χρονική περίοδο και σε μία πολιτική συγκυρία που όλοι μας βλέπουμε τα πράγματα ψύχραιμα και με κάποια κατανόηση. Αυτό νομίζω είναι καλό για όλους μας και για τον τόπο μας.

Αγαπητέ Ηλία.

Με το βιβλίο σου αυτό, μας θύμισε ένα κομμάτι από το ταξίδι μας προς την Ιθάκη. Μπορεί να μη μας βγήκε όπως το ελπίζαμε, γιατί οι μνηστήρες της Πηνελόπης όπως τότε έτσι και τώρα, εξακολουθούν να ερίζουν για την εξουσία. Και να ήταν μόνο αυτό;

Όμως εμείς το ταξίδι το κάναμε, και όπως λέει και ο ποιητής, το ταξίδι μετράει.

Σ' αυτό πάθαμε και μάθαμε. Δεν γίναμε βέβαια σοφότεροι, γίναμε όμως καλύτεροι στην αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής και στις σχέσεις μας με τους συνανθρώπους μας.

Πορευτήκαμε με όνειρα, είχαμε οράματα για ένα καλύτερο κόσμο. Ζούσαμε με αυτά και παίρναμε κουράγιο.

Μπορεί τα όνειρά μας να ήταν σαν το γαλανό χρώμα της θάλασσας που βλέπουμε από μακριά, αλλά χάνεται όταν φτάσουμε στην ακτή της, όμως άξιζε το ταξίδι στο όνειρο. Είχαμε σκοπό στη ζωή μας. Και περιμέναμε.

Τελειώνοντας δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό να αναρωτηθώ;

Γιατί μια Εθνική Αντίσταση ενάντια στον κατακτητή, που τη θαύμασαν όλα τα κράτη του κόσμου, τη μετατρέψαμε σε ένα καταστροφικό εμφύλιο, που άφησε τόσες πληγές, τόσα χαλάσματα, τόση διχόνοια.

Ίσως να είναι στη φύση του Έλληνα.

Γέννησε ένα Σωκράτη και τον πότισε κώνειο. Ένα δίκαιο Αριστείδη τον οποίο εξοστράκισε. Ένα Κολοκοτρώνη και τον φυλάκισε. Τον Καποδίστρια τον πρώτο κυβερνήτη της χώρας και ίσως τον καλύτερο, τον δολοφόνησε.

Την Εθνική Αντίσταση εναντίων του κατακτητή τη μετέτρεψε σε αδελφοκτόνο εμφύλιο πόλεμο.

Είμαστε, ίσως, από τους λίγους λαούς που δεν διδασκόμαστε από τα λάθη μας. Ικανοί για όλα. Τα μεγάλα και τα μικρά. Τα αξιοθαύμαστα και τα κατακριτέα. Ότι δημιουργούμε το καταστρέφουμε μόνοι μας.

Γι' αυτό έχουμε ως σύμβουλό μας το Φοίνικα, το μυθικό πουλί που αναγεννιέται από την τέφρα του.

Έτσι ζούμε και υπάρχουμε, ως Λαός εδώ και 3000 χρόνια σε αυτόν το τόπο.

16 Ιουνίου 2007 Βόλος
Δημήτρης Τσιλίκας
Καθηγητής Φυσικής

Απίστευτα αλλά αληθινά

- Η... φτώχεια των μεγαλοεπιχειρηματοποιών.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, 170 επιχειρηματικοί όμιλοι στο εννιάμηνο Γενάρης – Σεπτέμβρης είχαν καθαρά κέρδη 9 δισεκατομμύρια ευρώ. Για παράδειγμα, η μεγάλη πετρελαϊκή εταιρία Shell (Σελλ) είχε κέρδη 7 δισεκατομμύρια δολάρια. Ανάλογα κέρδη είχαν και οι άλλες πετρελαϊκές εταιρίες. Γι' αυτό μας «αλλάζουν τα πετρέλαια, εμάς...»

- Καπνίστε, θα πεθάνετε και αυτό συμφέρει το κράτος!

Η μεγάλη αμερικανική καπνοβιομηχανία Φίλιπ Μόρις παρουσίασε στις τεχνικές αρχές έρευνα με τα πλεονεκτήματα του καπνίσματος για τη χώρα. Πλεονεκτήματα που προκύπτουν όχι μόνο από τους φόρους των τσιγάρων αλλά και από το θάνατο των καπνιστών!...

Σύμφωνα με την έρευνα, που δεν την αμφισβήτησε η Φίλιπ Μόρις, ο θάνατος των καπνιστών έχει θετικά αποτελέσματα για τον προϋπολογισμό του κράτους, αφού όπως υποστηρίζει, εξοικονομούνται πόροι από την πρόωγη θνησιμότητα, αφού το κράτος γλιτώνει από νοσηλεία, φάρμακα, συντάξεις... Γι' αυτούς και μόνο τους κυνικούς και αχρείους θα άξιζε να κόψει κανείς το κάπνισμα... Απύθμενος ο κυνισμός τους.

Απ. Κατοίκος

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΟΥ

Μέρος Α
Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ
ΣΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Συνεχίζοντας τη δημοσίευση των επωνύμων που χάθηκαν από το χωριό μας, στο σημερινό φύλλο θα ασχοληθούμε με την ιστορική οικογένεια «Σαμαράκη», ξεκινώντας από τον αγαπημένο συγγραφέα των Ελλήνων, τον αιώνιο έφηβο, τον Αντώνη Σαμαράκη. Νοιώθω ευθύνη έναντι του θέματος, διότι μιλάμε για ένα κεφάλαιο των Ελληνικών Γραμμάτων και συνεπώς η δημοσίευση σε ένα έντυπο χωριού, οφείλει να είναι ιδιαίτερα προσεκτική. Εκτός των άλλων, υπάρχει ο κίνδυνος να εκληφθεί από κάποιον ότι το χωριό προσπαθεί να οικειοποιηθεί το όνομα. Επιπλέον επειδή το επώνυμο έχει χαθεί από το χωριό εδώ και 120 χρόνια η τεκμηρίωση είναι δύσκολη, συνεπώς εκτίθεται ανεπανόρθωτα όποιος υπογράφει τέτοια κείμενα.

Ο Αντώνης Σαμαράκης προφανώς δεν είναι Μορφοβουνιώτης και Καρδίσιωτης, μα ούτε και Αθηναίος, παρότι γέννημα – θρέμμα της πρωτεύουσας. Είναι οικουμενικός, διότι το έργο του υπερβαίνει σύνορα και χώρες, όπως οι πανανθρώπινες και οικουμενικές είναι οι αξίες που μας δίδαξε. Γι' αυτό εμείς τον αγαπάμε και νιώθουμε δικό μας άνθρωπο, και όχι μόνο γιατί οι ρίζες του έτυχε να ακουμπούν στο ορεινό χωριό μας. Διατηρούμε αγαθή την μνήμη του, διότι ο ίδιος και η σύζυγός του Ελένη φέρονταν με υψηλή γενναιοδωρία στο Μορφοβούνι, το γιατί θα γίνει εύκολα αντιληπτό με το τέλος της ανάγνωσης του κειμένου.

Ο Αντώνης Σαμαράκης στο Μορφοβούνι, 1999.

Ο Σαμαράκης είναι ο αγαπημένος συγγραφέας των εφηβικών χρόνων, ο μόνος ίσως λογοτέχνης που εξακολουθεί να συγκινεί τους νέους, ακριβώς διότι η σκέψη του είναι φρέσκια. Γι' αυτό και ο ίδιος παρέμεινε ως το τέλος ένας πραγματικά «αιώνιος έφηβος», με τον ενθουσιασμό, την ορμή, το μνημονικό, αλλά και τον ιδεαλισμό που διακατέχει τους νέους. Είναι ο αυτοδημιούργητος συγγραφέας που μπαίνει δυναμικά στη λογοτεχνία (το 1954) με το πρώτο του βιβλίο «Ζητείται Ελπίς». Η γραφή του ξεχωρίζει αμέσως γι' αυτό και ο άγνωστος τότε Σαμαράκης αποσπά ενθουσιώδεις κριτικές και σχόλια μεγάλων πνευματικών ανθρώπων της εποχής, όπως ο μεγάλος Ε. Παπανούτσος. Είναι από τους λίγους Έλληνες συγγραφείς, που τα έργα του κυκλοφόρησαν σε εκατομμύρια αντίτυπα σε όλο τον κόσμο, αφού μεταφράστηκαν δεκάδες γλώσσες. Περισσότερα στοιχεία για την εργοβιογραφία παραθέτουμε σε ειδικό χρονολόγιο. Ολοκληρώνω το εισαγωγικό σημείωμα με τον επίλογο ομιλίας μου στην πρώτη εκδήλωση μνήμης που οργάνωσε η Εθνική Βιβλιοθήκη με πολλούς και σημαντικούς ομιλητές, ένα χρόνο μετά το θάνατό του. (1)

«Κυρίες και Κύριοι:

Είπα στην αρχή ότι θα μοιραστώ σκέψεις για τον «χωριανό» μου Αντώνη, αλλά θα σας παρακαλέσω να ξεχάσετε τον τόπο όπου ακουμπούν οι ρίζες καταγωγής του διότι αν μείνει αυτή η εντύπωση θα έχω διαπράξει αδικία. Ο Σαμαράκης ήταν Αθηναίος, σαν όλους εκείνους που έρχονται στην Αθήνα από παντού, εδώ σε τούτη την μεγαλούπολη όπου αναζητείται η ελπίς». Ο Αντώνης είναι ο λαθρομετανάστης που τραβάει το «σήμα κινδύνου», είναι αυτός που πετάει προκλητικές «εν ονόματι» του Δικαίου. Είναι Αγραφιώτης, μόνο υπό την έννοια της «Κόντρας» και του «Αρνούμαι», χαρακτηριστικά ενός ανυπότακτου πνεύματος. Είναι αυτός που με «Διαβατήριο» τη στάση ζωής, μας διδάσκει ότι δεν υπάρχουν σύνορα κι ότι οι αξίες οικουμενικές. Ο Σαμαράκης ήταν ένας πολίτης του κόσμου, ένας συγγραφέας που τίμησε μέχρι τέλους την γραφίδα του. Το πνευματικό του έργο και η στάση ζωής του θα παραμένουν άσβεστος φάρος που θα φωτίζει το δρόμο της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας, της Κοινωνικής Δικαιοσύνης.»

Σύντομο εργοβιογραφικό σημείωμα για τον Αντώνη Σαμαράκη

1919: Γεννιέται στην Αθήνα στις 16 Αυγούστου.
1930-31: Δημοσιεύει ποιήματα σε νεανικά περιοδικά,
1931: Γράφεται στο Βαρβάκειο Γυμνάσιο από το οποίο αποφοιτά με άριστα.
1933: Εντάσσεται στην αριστερή οργάνωση «Κοινωνική Αλληλεγγύη» και συναντά για πρώτη φορά τον ποιητή Γιάν-

νη Ρίτσο, με τον οποίο έκτοτε διατηρούν φιλία.

1935: Μετά την αποφοίτηση προσλαμβάνεται στο νεοϊδρυθέν Υπουργείο Εργασίας, ως γραφέας Α τάξεως.

1937: Εγγράφεται στη Νομική Αθηνών

1941 Παίρνει το πτυχίο της Νομικής, ενώ με την είσοδο των Γερμανών ετοιμάζεται να φύγει για τη Μέση Ανατολή.

1942: Γίνεται μέλος του ΕΑΜ. Τον Απρίλιο έρχεται στην Καρδίτσα.

1944: Καθ' οδόν για Καρδίτσα για υπόθεση της Αντίστασης συλλαμβάνεται από αντικομμουνιστές των ΕΑΣΑΔ και καταφέρνει να ξεφύγει από τύχη.

1945: Επανέρχεται στο υπουργείο Εργασίας.

1954: Κυκλοφορεί το πρώτο του βιβλίο «Ζητείται ελπίς», το οποίο ξεχωρίζει, αποσπά θερμές κριτικές και σχόλια μεγάλων πνευματικών ανθρώπων της εποχής, όπως ο Ε. Παπανούτσος.

1959: Κυκλοφορεί το μυθιστόρημα «Σήμα Κινδύνου»

1961: Κυκλοφορεί η συλλογή διηγημάτων «Αρνούμαι»

1962: Παίρνει το Κρατικό Βραβείο για το «Αρνούμαι»

1963: Παντρεύεται την κ. Ελένη Κουρεμπανά.

1965: Κυκλοφορεί το μυθιστόρημα «Το λάθος», βιβλίο που γνωρίζει διεθνή επιτυχία.

1966: Κυκλοφορεί η συλλογή διηγημάτων «Η Ζούγκλα». Του απονέμεται το Βραβείο των Δώδεκα – έπαθλο Κ. Ουράνη για το «Λάθος».

1970: Στη Γαλλία το Λάθος αποσπά το Μέγα Βραβείο Αστυνομικής Λογοτεχνίας. Η χούντα αρνείται τη χορήγηση διαβατηρίου και απαγορεύει την έξοδο από τη χώρα «δια λόγους δημοσίας τάξεως και δημοσίου συμφέροντος».

1973: Κυκλοφορεί η συλλογή διηγημάτων «Το διαβατήριο».

1974: Το λάθος γυρίζεται σε κινηματογραφική ταινία και γνωρίζει διεθνή επιτυχία

1982: Βράβευση για το σύνολο του έργου στη ευρωπαϊκή διοργάνωση Euryalia

1992: Κυκλοφορεί η συλλογή διηγημάτων «Η κόντρα».

Στο μεταξύ πολλές οι τιμητικές εκδηλώσεις, μεταξύ των άλλων στην Καρδίτσα, όπου ανακηρύσσεται επίτιμος δημότης, το ίδιο κάνουν και άλλοι δεκάδες Δήμοι. Τα Πανεπιστήμια Αθηνών και Θεσσαλονίκης τον ανακηρύσσουν επίτιμο διδάκτορα, ενώ η Γαλλική Δημοκρατία τον τιμά με ειδικό παράσημο

1995: Πρόεδρος της «Βουλής των Εφήβων».

1996: Κυκλοφορεί η αυτοβιογραφία του «Αντώνης Σαμαράκης 1919 - »

1998: Κυκλοφορεί το μυθιστόρημα «Εν ονόματι»

1999: Τιμητική εκδήλωση για στο χωριό του πατέρα του, το Μορφοβούνι, και

εορτασμός των γενεθλίων στα 80 χρόνια

2001: Απονομή Βραβείων του Α Λογοτεχνικού Διαγωνισμού «Αντώνης Σαμαράκης».

Στην πλατεία του Μορφοβουνίου φυτεύει πλάτανο με τη ευχή να ριζώσει ο Διαγωνισμός.

2003: Αρχές Αυγούστου πεθαίνει στην Πύλο. Το πανελ-λίνιο μαθαίνει ότι ο Σαμαράκης

δεν θα ταφεί ποτέ, διότι πολύ πριν είχε γίνει δωρητής σώματος. Συνεπώς στις ιδέες με μια βαθύτατα συμβολική κίνηση μας θυμίζει ότι η στάση ζωής είναι σημαντικότερο από τα λόγια...

* Το μεγαλύτερο μέρος του εργοβιογραφικού σημειώματος από το περιοδικό «Ελί-τροχος» του ποιητή Αντώνη Σκιαθά. (2)

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΑΜΑΡΑΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΟΥ

Πρόκειται για μια ιστορική οικογένεια της Καρδίτσας, η οποία ανάδειξε σημαντικούς επιστήμονες και αξιόλογους ανθρώπους από τον προηγούμενο αιώνα. Εκτός του διάσημου συγγραφέα, οι ηλικιωμένοι του χωριού μας ακόμα θυμούνται «το γιατρό το Σαμαρά», όπως χαρακτηριστικά έλεγαν. Ο λόγος βέβαια για τον ανθρωπιστή ιατρό Γιάννη Σαμαράκη, τον πρώτο μέχρι στιγμής γνωστό επιστήμονα που γεννήθηκε στο χωριό μας. (Αναλυτικά για την οικογένεια του ιατρού στο Β μέρος του αφιερώματος).

Μας είναι άγνωστο πότε και κάτω από ποιες συνθήκες η οικογένεια εγκαταστάθηκε στο Βουνέσι. Από τα επώνυμα που συναντούμε φαίνεται ότι ήταν από τις παλιές οικογένειες, με αρχικό μάλλον επώνυμο Σαμαράς, απ' όπου προήλθε το «Σαμαράκης» και «Σαμαρόπουλος», καταλήξεις που υποδηλώνουν σχέσεις γενεών της ίδιας οικογένειας. Ωστόσο από έρευνα στα μητρώα αρένων και τα δημοτολόγια του Δήμου Πλαστήρα δεν απαντάται σήμερα κανένα από τα επώνυμα. (Αξίζει να σημειωθεί ότι τα μητρώα του Μορφοβουνίου καταστράφηκαν κατ' επανάληψη οπότε είναι λογικό να έχουν ελλείψεις). Από έρευνα στα τοπωνυμικά του χωριού Μορφοβούνι (3) προέκυψε τοποθεσία «στ'ς Σαμαρού», όπου

φαίνεται ότι υπήρχαν χωράφια κάποιας «Σαμαρού», ήτοι χήρας Σαμαρά.

Περισσότερα στοιχεία αντλούμε από τα μητρώα του Δήμου Καρδίτσας, (4) απ' όπου αντλούμε τεκμήρια της παρούσας εργασίας, διότι η οικογένεια εγκαταστάθηκε στην πόλη αυτή από τον 19^ο αιώνα. Αξίζει να σημειωθεί πως στα μέσα του 19^{ου} αιώνα σημειώνονται μετακινήσεις από τις ορεινές περιοχές προς την μικρή τότε πόλη της Καρδίτσας. Ο Β. Λάππας (5) αναφέρει για τους αγραφιώτες της Καρδίτσας ότι «Ούτοι είναι εν τη πόλει μετά την απελευθέρωσιν κυρίως της Θεσσαλίας εγκατασταθέντες και καταγόμενοι από τα ορεινά διαμερίσματα των Νομών Καρδίτσας και Ευρυτανίας, ιδία δε εκ των διαμερισμάτων των Δήμων Νεβροπόλεως, Ιτάμου, Ιθώμης και ...» Φαίνεται λοιπόν ότι η οικογένεια έφυγε από το χωριό τις τελευταίες δεκαετίες του 19^{ου} αι., περί το 1870 – 80, με πρώτο σταθμό την Καρδίτσα.

Γεννήτορας της οικογένειας Σαμαράκη του Βουνεσίου όπως τη γνωρίζουμε μέχρι στιγμής, ήταν ο **Νικόλαος Σαμαράς**, το επώνυμο είναι δηλωτικό επαγγελματικής απασχόλησης. (6) Δεν γνωρίζουμε κάτι περισσότερο γι' αυτόν, ούτε πότε τα παιδιά του έφυγαν για την Καρδίτσα. Η αίσθηση που μας δημιουργήθηκε είναι ότι ο πατέρας δεν έφυγε ποτέ από το Βουνέσι, ενώ πρέπει να έμεινε κάποιο διάστημα στο ίδιο σπίτι με τον τρίτο γιό του, τον Αντώνη, ο οποίος είναι ο τελευταίος που φεύγει από το χωριό, ίσως μετά το θάνατο του πατέρα του. Η κατά το έθιμο φύλαξη του ηλικιωμένου γονέα, δίνει το ηθικό προβάδισμα στο να παραμείνει το

πατρικό στην κυριότητα του παιδιού που «φύλαξε το γέρο». Γι' αυτό ίσως και ο Αντώνης παίρνει τα μερίδια των αδελφών του το 1885, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Στον πρώτο εκλογικό κατάλογο (7) της πόλης Καρδίτσας που συντάχθηκε το 1883 για τις εκλογές της εποχής, έρχονται με την εξής σειρά:

Σαμαράκης Μάνθος του Νικολάου ετών 34, έμπορος

Σαμαράκης Αθανάσιος του Νικολάου ετών 46, έμπορος

Σαμαράκης Αντώνιος του Νικολάου ετών 37, έμπορος

Σαμαράς Απόστολος του Νικολάου

ετών 41, τζαρουχάς

Με βάση τα ανωτέρω και αν υποθέσουμε ότι οι ηλικίες είναι σωστά δηλωμένες στον εκλογικό κατάλογο, τα άρρενα τέκνα της οικογένειας Νικόλαου Σαμαράκη πρέπει να γεννήθηκαν ως εξής:

Σαμαράκης Αθανάσιος 1837,

Σαμαράς Απόστολος 1842,

Σαμαράκης Αντώνιος 1846 και

Σαμαράκης Μάνθος 1849.

Από συμβόλαιο (1790/1885) μαθαίνουμε ότι υπήρχε και μία αδελφή, η Κωνσταντή, η οποία εμφανίζεται το 1885 να υπογράφει ως χήρα Γρηγορίου Παπαρχοντή, ενώ εδώ τα αδέρφια εμφανίζονται με το επώνυμο **Σαμαρόπουλος**.

Από συμβόλαιο της οικογένειας, (8) αντλούμε αρκετά και χρήσιμα στοιχεία. (Αντίγραφο των συμβολαίων λάβαμε από τα ΓΑΚ Ν. Καρδίτσας και έχουμε στο προσωπικό μας αρχείο. Στην ανάγνωση βοήθησε ο ερευνητής κ. Πέτρος Κομπορόζος, τον οποίο και ευχαριστούμε.) Το διάστημα 1885- 1886 φαίνεται ότι πουλάνε τα περιουσιακά στοιχεία που έχουν στα ορεινά. Η εποχή αυτή είτε συμπίπτει με τον θάνατο του πατέρα Νίκου Σαμαράκη, είτε θεωρούν κατάλληλο χρόνο για τη ρύθμιση των πατρικών περιουσιακών στοιχείων. Έτσι το 1885 **Αντώνης Ν. Σαμαράκης** (παππούς του συγγραφέα) αγοράζει τα 4/5 του πατρικού σπιτιού στο Βουνέσι από τα αδέρφια του. Πρόκειται περί «μιας ανωγείου οικίας γης και οικοδομής, μετά του προαυλίου και περιοχής της έμπροσθεν και όπισθεν εκτάσεως στρεμμάτων τεσσάρων ως εγγίστα, μεθ' όλων των εν αυτή υπαρχόντων οπωροφόρων και μη δέντρων», όπως ακριβώς αναφέρεται στο συμβόλαιο. Το σπίτι αγοράζει έναντι 48 τουρικών λιρών, ήτοι 1.079, 04 δραχμές, ενώ ένα χρόνο μετά πουλά το μισό σε κάποιον Κώστα Ευθυμίου έναντι 30 τουρικών λιρών, και κρατά το άλλο μισό για την οικογένειά του. Από εκείνη την κατάκτηση προέκυψαν δύο σπίτια, τα οποία ακόμα και σήμερα αν και διαφορετικές ιδιοκτησίες, εξακολουθούν να είναι ενοποιημένο κτίσμα. Το ένα, ανήκει στα παιδιά του Ηλία Μανώλη και το άλλο στον Θωμά Βασιλούλη, ο οποίος το αγόρασε από τους κληρονόμους του Φώτη Νικ. Καφεντζή, ο οποίος πήγε γαμπρός στον Κουτή Πουρδαλή, (παντρεύτηκε την Ουράνω). (9).

Το 1886 τα αδέρφια Αντώνης και Αθανάσιος Σαμαράκης πουλάνε αγρό στην περιφέρεια του χωριού Ζηρετσίου, (σήμερα Κρουσηγή), ο οποίος συνορεύει με άλλον αγρό ιδιοκτησίας Μάνθου και Αποστόλου Σαμαράκη. (8) Μας είναι άγνωστη η σχέση της οικογένειας με το χωριό αυτό, αν και δεν αποκλείεται να ήταν προικικό κτήμα, ή ακόμα οι πρόγονοι να έφυγαν από αυτό το χωριό και να εγκαταστάθηκαν στο Βουνέσι. Για τα άλλα αδέρφια ελάχιστα γνωρίζουμε (ο Μάνθος το 1901 ήταν καφεπώλης και είχε το φημισμένο Γυαλί Καφενέ) και ο Αθανάσιος ήταν έμπορος, χωρίς να έχουμε εντοπίσει κάτι σχετικό.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΑΝΤΩΝΗ Ν. ΣΑΜΑΡΑΚΗ

Ο Αντώνης Ν. Σαμαράκης γεννήθηκε περί το 1846 στο Βουνέσι και πρέπει να έμεινε στο χωριό μέχρι την ηλικία των 20 - 25 ετών. Υποθέτουμε ότι παντρεύτηκε περί το 1865-70, κάποια Καλλιόπη, (δεν γνωρίζουμε το επώνυμο) με την οποία απέκτησε τρία παιδιά (10):

Τον Ευριπίδη, ο οποίος γεννήθηκε στο Βουνέσι, σύμφωνα με τα λεγόμενα του ίδιου του γιού του Αντώνη Σαμαράκη.

Τον Κώστα, ο οποίος αργότερα έφυγε νέος για την Αθήνα και έγινε Γενικός Διευθυντής στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

Τον Βασίλη, ο οποίος ασχολήθηκε με την παρακολούθηση των κρασιών και ειδικεύτηκε στην Οινολογία και συγκεκριμένα ήταν δοκιμαστής κρασιών. Έφυγε για εξειδίκευση στη Γαλλία, αλλά δεν επέστρεψε ποτέ, διότι στο μεταξύ παντρεύτηκε Γαλλίδα, με την οποία απέκτησε μία κόρη.

Το πότε ακριβώς εγκαταλείπει η οικογένεια του Αντώνη Ν. Σαμαράκη το χωριό και κατεβαίνει στην Καρδίτσα μας είναι άγνωστο. Επαγγελματικά ακολουθεί τα αδέρφια του ασχολείται με το εμπόριο, όπως και τα άλλα αδέρφια. Ειδικά η οικογένεια του Αντώνη περνάει αρκετά καλοκαίρια στο χωριό, για το λόγο αυτό άλλωστε κρατά το μισό πατρικό σπίτι και το χρησιμοποιεί ως παραθεριστικό.

Ο πρωτότοκος **Ευριπίδης** εργάστηκε για ένα διάστημα στο εμπορικό κατάστημα του πατέρα του. Φαίνεται όμως ότι μάλλον προέκυψε οικονομικό πρόβλημα, ή έστω δεν ήταν ευχαριστημένος και έφυγε για την Αθήνα όπου στο μεταξύ είχαν εγκατασταθεί οι περισσότεροι Σαμαράκηδες. Διορίστηκε στο υπουργείο Οικονομικών ως «γραφέας», που σημαίνει ότι ήταν απόφοιτος γυμνασίου. Παντρεύτηκε την Αντρίαννα Παντελοπούλου από την Κόρινθο, με την οποία απέκτησαν δύο παιδιά:

Οι γονείς του Αντώνη Σαμαράκη (Ευριπίδης και Αντρίαννα)

Α) Τον γνωστό μας Αντώνη, για τον οποίο παραθέτουμε ειδικό βιογραφικό σημείωμα

Β) τον Κώστα, ο οποίος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1925 και σπούδασε νομικά. Για πολλά χρόνια εργάστηκε στη ναυτική εταιρία του Ευγενίδη, η οποία μεταξύ των άλλων είχε επιβατικά καράβια στη γραμμή Ελλάδα - Ευρώπη - Αμερική και διετέλεσε για πολλά χρόνια γενικός διευθυντής της επιχείρησης στην Ελλάδα. Παράλληλα ο ίδιος δημιούργησε δική του ναυτιλιακή επιχείρηση. Παντρεύτηκε τη Ζηνοβία Ζερβουδάκη, κόρη αστικής Αιγυπτιακής οικογένειας που εγκαταστάθηκε στην Αθήνα το 1930, με την οποία απέκτησαν μία κόρη τη Βιολέτα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Το 1919 γεννιέται ο Αντώνης Σαμαράκης του Ευριπίδη, στην Αθήνα, στην οδό Μαιζώνος 50 και Χίου, κοντά στην πλατεία Βάθης, στο κέντρο της Αθήνας όπου και μεγαλώνει, γνωρίζοντας ότι ο πατέρας του κατάγεται από την Καρδίτσα. Ξέρει ότι στην πόλη αυτή έχει συγγενείς, όπως και ότι σε περιοχή του χωριού Φράγκου έχει ένα χωράφι, το οποίο πούλησε ο Αντώνης τη δεκαετία του 1970. Ωστόσο στην **Καρδίτσα** για πρώτη φορά έρχεται στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής. Αφήνουμε τον ίδιο τον συγγραφέα να μας μιλήσει μέσα από το αυτοβιογραφικό του βιβλίο (11) για τον ερχομό του στην πόλη:

«Τον Απρίλιο του 1942 πήγα στην Καρδίτσα της Θεσσαλίας. Ο πατερούλης μου ο Ευριπίδης ήταν από ένα χωριό της περιοχής το Μορφοβούνι, Βουνέσι το έλεγαν τότε. Το χωριό του αείμνηστου πατέρα μου είναι ορεινό, ψηλά στην οροσειρά άγραφα, 700 μέτρα υψόμετρο. Χωριά είναι και στον κάμπο της Θεσσαλίας, χάσμα όμως χωρίζει τους ορεινούς από τους πεδινούς. Και στην ενδυμασία χάσμα αλλά προπάντων στη νοοτροπία. Η μανούλα μου η Αντρίαννα κι εγώ φτάσαμε στην Καρδίτσα ένα βράδυ, νοικιάσαμε ένα μικρό φτωχό δωμάτιο ισόγειο. Ο πατέρας μου και ο αδελφός μου Κώστας είχαν μείνει στην Αθήνα. Είχα βρει μια δουλειά στην Καρδίτσα όπου πρώτη φορά πήγαινα και μάλιστα πρώτη φορά έβγαινα από την Αθήνα να ζήσω στην επαρχία. Δουλεύοντας εκεί γύριζα σε αρκετά χωριά, και στην παρέα με τους ανθρώπους μιλούσα για την ανάγκη και το χρέος όλων μας στην Αντίσταση. Έκανα έτσι πολλούς φίλους στα χωριά, στον κάμπο και στα ορεινά.»

Εδώ λοιπόν αποκτά ο Αντώνης προσωπική αντίληψη πραγμάτων και προσώπων και επειδή διαθέτει «μνήμη ελέφαντα» δεν ξεχνά τίποτα. Το πώς ήταν η ζωή του και οι εντυπώσεις περιγράφονται σε μια σπάνια επιστολή, την οποία στέλνει το 1942 από την «κονιορτοστεφί Καρδίτσα», σε φίλο το 1942, και πέραν των δυσκολιών της Κατοχής φαίνονται και γενικότερα οι νεανικές του ανησυχίες.(12) . Εδώ γνωρίζει μία κοπέλα την οποία ως νέος ερωτεύεται ... αλλά το σφιχτό κοινωνικό περιβάλλον δεν επιτρέπει να χαρεί τον έρωτά του.

συνέχεια στο επόμενο τεύχος.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΦΗ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΟΥ

Τ. βουλευτή - συγγραφέαςτο ετήσιο μνημόσυνο του ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ (Α' Νεκροταφείο Αθηνών, 9 Δεκεμβρίου 2007)

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Κυρίες και κύριοι,

Στις 4 Νοεμβρίου 1883 μέσα στο «ντάμι» του Χατζήλιαγα σ' ένα άθλιο ισόγειο κτίσμα της πόλης της Καρδίτσας, που λίγο πριν ανήκε σ' ένα τούρκο που έφερε τ' όνομά του, γεννιέται ο Νικόλαος Πλαστήρας από φτωχούς ραγιάδες και κολλήγους γονείς.

Ένας φιλόδοξος νέος, μεγαλώνει στην αγροτική επαρχία της Καρδίτσας, με τις κοινωνικές αντιθέσεις να παίζουν αποφασιστικό ρόλο στην ψυχοσύνθεσή του. Θα παραμείνει για πάντα στη μνήμη του Πλαστήρα, η κοινωνική εξαθλίωση των συμπατριωτών του, ακτημόνων - κολλήγων, την οποία και ο ίδιος βίωσε, γεγονός το οποίο θα λειτουργήσει σαν καταλύτης στο να έχει πάντα ιδιαίτερη ευαισθησία για τα θύματα της κοινωνικής αδικίας.

Οι μνήμες τους αυτές, θα ζωντανέψουν, όταν ο ίδιος βρέθηκε πρόσωπο με πρόσωπο με την σκληρή πραγματικότητα και ως αρχηγός της Επανάστασης μετά την Μικρασιατική Καταστροφή, του 1922, κλήθηκε ν' αποκαταστήσει ενάμισι εκατομμύριο πρόσφυγες, να τους εξασφαλίσει τροφή, στέγη, περίθαλψη και εργασία. Πρώτη επαναστατική του πράξη, η απαλλοτρίωση της γης και η αποκατάσταση των ακτημόνων.

Ο Πλαστήρας είχε πίστη και όραμα στην επιδίωξη των στόχων του και ταυτόχρονα ήταν ασυμβίβαστος με τις αρχές του. Απ' τη δομή αυτή του χαρακτήρα του και των αξιών που ο ίδιος επιδίωκε να υπηρετήσει, ας μου επιτραπεί να κάνω μερικές αναφορές:

Το 1918, η μονάδα ου θα πάρει μέρος στο Μακεδονικό Μέτωπο, στις επιχειρήσεις του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Θα βρεθεί στην πρώτη γραμμή της εκπόρθησης του ισχυρού οχυρού Σκρά ντι Λέγκεν που κατείχαν οι γερμανοβούλγαροι. Προελαύνοντας θα εισέλθει πολύ βαθιά στις εχθρικές θέσεις και από εκεί θα στείλει το παρακάτω επείγον σήμα:

«Έφτασα τέρμα αντικειμενικού σκοπού. Φίλιον πυροβολικόν βάλλει γραμμή μου.

Διατάξατε αμέσως παύση πυρ. Εχθρός υποχωρεί πανικόβλητος. Δέον διαταχθή κατάδιωξης προς εκμετάλλευσιν επιτυχίας. ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ».

Το 1919, ο συνταγματάρχης Νικ. Πλαστήρας θα περάσει από την Κωνσταντινούπολη με κατεύθυνση την Οδησό. Στις «αναμνήσεις» του απ' την εκστρατεία αυτή της Ουκρανίας, θα γράψει ο ίδιος για την επίσκεψη αυτή:

«...Ήμην επί τέλους στην Αγία Σοφία! Είδα το ωραιότερο παιδικό μου όνειρο να γίνεται πραγματικότητα! Πριν από 61/2 χρόνια, ξεκίνησα από τη Μελούνα, ανθυπολοχαγός με τη μικρή ελπίδα, πώς μπορώ να δω τη Θεσσαλονίκη!. Και τώρα ύστερα από τόσους αγώνες και δεκάδες μαχών, να είμαι στην Αγία Σοφία και μάλιστα να μπω μέσα, αφού επήδησα επάνω από τούρκους στρατιώτες!...»

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Το 1920 είχε την ευθύνη της περιοχής της Μαγνησίας της Μικράς Ασίας, μετά την αποβίβαση του ελληνικού στρατού στην Ιωνία με την εντολή των Δυνάμεων της Entente. Εκεί θα τον συναντήσει ο Κώστας Μισαηλίδης, πολεμικός ανταποκριτής και θα γράψει για τα' ανθρώπινα αισθήματα του Μαύρου Καβαλάρη:

«Ένα απόγευμα, πηγαίνοντας προς την Μητρόπολη, συναντώ στο δρόμο τον Πλαστήρα.

- Για πού; τον ρωτώ.

- Έρχομαι από την Μητρόπολη. Ο θεός μου έστειλε τρία παιδιά ακόμη. Πήγα και τα υιοθέτησα κι αυτά επισήμως. Πέθανε ψες ο πατέρας τους και τα' αφήσε πανόρφανα.

Γύρισα πάλι και τον είδα. Μου φάνηκε πως μεγάλωνε κι αφήλωνε μπρος μου...», συμπληρώνει ο δημοσιογράφος.

Τον Αύγουστο του 1922 θα επέλθει η κάθαρση της τραγωδίας του Ελληνισμού στη Μικρά Ασία, σαν συνέπεια των σφαλμάτων της

κωνσταντινικής στρατιωτικής και πολιτικής ηγεσίας. Επέρχεται η κατάρρευση της Στρατιάς, η Καταστροφή και ο Ξεριζωμός του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας.

Ο Μαύρος Καβαλάρης θα φτάσει τελευταίος στο λιμάνι του Τσεσμέ για επιβίβαση, αφού στο μεταξύ θα δώσει σκληρές μάχες, αποκρούοντας τον επελαύνοντα τουρκικό στρατό.

Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

Θα κηρύξει την Επανάσταση και θα τον ακολουθήσουν όλοι οι αξιωματικοί, βενιζελικοί και βασιλικοί, Συνταγματάρχες και Στρατηγούς. Στόχος η ανόρθωση και η σωτηρία της πατρίδας.

«Ένα μεσημέρι του Σεπτέμβρη 1922» έγραφε τότε η Πηνελόπη Δέλτα στο ημερολόγιό της, «έμπαινε ο Αρχηγός στην Αθήνα, επικεφαλής επαναστατημένων στρατιωτικών τμημάτων. Μαύρος, σκονισμένος, σκοτεινός, παλιοντυμένος, αδύνατος, άγριος, με σφιγμένα τα δόντια και μάτια, που μέσα τους έβλεπες την απελπισία. Σε' κείνους που έκαναν να τον ζητωκραυγάζουν, φώναξε θυμωμένος:

- Τι ζητωκραυγάζετε; επιστρέφουμε νικημένοι, καταστραμμένοι.

Τον είδα που πέρασε τη λεωφόρο Κηφισίας, μπαρουτοκαπνισμένο, τα μαύρα του φρύδια, άσπρα από τη σκόνη, το πρόσωπό του αδύνατο σα ρέγκα καπνισμένη, αγέλαστο, αυστηρό».

Κλειδί, όπως είναι γνωστό, στην υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάνης και στην εξασφάλιση δικαιωμάτων της Ελλάδος, έστω και ηττημένης ήταν η συγκρότηση της «Στρατιάς του Έβρου».

Ο Πλαστήρας, Αρχηγός της Επανάστασης, θα επισκεφθεί τον Έβρο και θα πεί στους στρατιώτες:

«...Εγώ δε σας υπόσχομαι αποστράτευσι, εγώ σας λέγω πως μπορεί να ξαναπολεμήσετε. Ούτε θα σας ρωτήσω αν θέλετε να πολεμήσετε παρά θα σας πάγω, σαν έλθει η ώρα και με τη βία ακόμα, στη φωτιά. Την Ελλάδα από το αυτί θα την αρπάξουμε και θα τη σώσουμε, θέλει δε θέλει. Και θα τη σώσετε σεις, και θα πολεμήσετε καλά όταν είναι ανάγκη και το θέλει η Πατρίδα».

Είναι για τον λόγο αυτό που ο Βενιζέλος θα πει τότε για τον Πλαστήρα:

«Έθνος το οποίον εις κρισίμους στιγμάς εμφανίζει τοιούτους άνδρας δύναται ν' αποβλέπη μετ' εμπιστοσύνης εις το μέλλον».

Στις 2 Ιανουαρίου 1924, ο Πλαστήρας αφού ολοκλήρωσε το έργο της Επανάστασης και αφού διοργανώθηκαν εκλογές, παρέδωσε την εξουσία στους πολιτικούς, μπροστά στην Εθνοσυνέλευση λέγοντας:

«Με την χαρμόσυνη αυτήν προσδοκίαν δια το μέλλον, καταθέτω σήμερα την εξουσίαν την Επαναστάσεως ενώπιον της κυρίαρχου Εθνικής Συνελεύσεως».

Ήταν μόλις 40 χρονών χωρίς κανέναν να του αμφισβητήσει την επαναστατική του εξουσία. Του πρότειναν να γίνει Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Δεν δέχτηκε. Προτίμησε το ρόλο του απλού πολίτη. Έφυγε αμέσως για την Καρδίτσα. Ένα μικρό σπιτάκι στην ορεινή Νεραΐδα το περίμενε. Ήταν καιρός να φροντίσει λίγο την υγεία του. Η φυματίωση του' σκαβε τα σωθικά. Θ' αναγκαστεί να φύγει στο εξωτερικό για θεραπεία, όπου και θα παραμείνει εκεί με μικρές διακοπές μέχρι που τον Δεκέμβριο του 1944, ο πολιτικός κόσμος θα τον αναζητήσει ως Συμφιλιωτή μπροστά στην ανοιχτή εθνική πληγή. Πιστεύει στο ρόλο αυτό και προωθεί λύσεις αποτροπής του Εμφυλίου που έρχονταν. Ο βρετανικός παράγοντας όμως, δεν θέλει την ειρήνευση του Πλαστήρα, επιδιώκει τη ρήξη. Ο Πλαστήρας θ' ανατραπεί και ο Εμφύλιος δυστυχώς θα αποτραπεί.

Ο Νερό / πόλεμος

Τα πάντα ρεί " έλεγε ο Ηράκλειτος και μέσα από την απλή, φαινομενικά, διαπίστωση περιέγραψε παραστατικά την διαχρονική δυναμική των πραγμάτων, ενώ συνειρμικά μας παρέπεμπε στο νερό, την αρχή της ζωής στον πλανήτη μας. Ένας χημικός θα το περιέγραφε σαν μια απλή ομοιοπολική ένωση δύο αμέταλλων στοιχείων, του οξυγόνου και του υδρογόνου. Ο καθένας όμως το προσεγγίζει σύμφωνα με την οπτική του γωνία και ανάλογα με την κατάσταση που το απολαμβάνει ή το στερείται ως βασικό είδος της καθημερινής διαβίωσης.

Άλλοτε πάλι παίρνει μορφές ποιητικές, όπως π.χ. την δροσιά, την ευτυχία ή αλληλοκαθρε-φτιζόμενο με τον ουρανό μας προσφέρει την αίσθηση της απεραιτοσύνης. Σε πιο πεζές περιπτώσεις αποτελεί την κύρια οδό για τις μεταφορές μας κι όλο και πιο συχνά μετατρέπεται ακόμα ως την φοβερότερη απειλή. Από τα πανάρχαια χρόνια ως τις μέρες μας το νερό έγινε η βάση για πολλές κοσμοθεωρίες και θρησκευτικά δόγματα, ενώ για όλους τους ανθρώπους πολλάκις έχει και το ρόλο της καθαρής καθώς ταυτίστηκε με την καθαρότητα.

Νερό σημαίνει τροφή, υγεία, ζωή, νερό σημαίνει όμως και θάνατο, αν και αφορμές για την δεύτερη εκδοχή στα δικά μας γεωγραφικά μήκη και πλάτη δεν είναι προς το παρών φανερά. Το απλό αυτό αλλά ουσιαστικό ελιξήριο της ζωής ακόμα μπορεί κανείς να το θεωρήσει ποσοτικά επαρκές και ποιοτικά ικανοποιητικό, στοιχεία που μας κάνουν να το θεωρούμε αυτονόητο αγαθό.

Η κατάσταση όμως οξύνεται διαρκώς σήμερα, κυρίως λόγω ανθρωπογενών παραγόντων, αφού οι ποσότητες κατανάλωσης του νερού αυξάνονται διεθνώς δραματικά. Η άσχημη κατάσταση υγιεινής των επιφανειακών υδάτινων αποθεμάτων σε ποταμούς και λίμνες, καθώς επίσης και στο υπέδαφος, συνέβαλαν ώστε τον προηγούμενο χρόνο εικοσιπέντε εκατομμύρια άνθρωποι να μετατραπούν σε πρόσφυγες, λόγω έλλειψης καθαρού νερού. Ο αριθμός αυτός είναι κατά πολύ μεγαλύτερος απ' ότι αυτός των προσφύγων μιας άλλης, ανθρωπογενούς και μόνο καταστροφής, αυτής του πολέμου.

Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία διεθνών Οργανισμών σε 1,2 δισεκατομμύρια συνανθρώπων μας δεν τους παρέχετε η δυνατότητα να διαθέτουν το φυσικό αυτό αγαθό σε καθαρή μορφή. Η έλλειψή του λοιπόν έχει ως αποτέλεσμα γι' αυτούς, την αρρώστια, την δυστυχία και στη συνέχεια τον θάνατο. Δέκα φορές περισσότεροι άνθρωποι πεθαίνουν στον κόσμο τον χρόνο από την έλλειψη ή την κατανάλωση μολυσμένου νερού, απ' ότι λόγω τοπικών πολεμικών συρράξεων. Στο μέλλον, μας πληροφορούν -προφητεύουν (!) πολλοί ειδικοί καθώς και αυτά τα Ηνωμένα Έθνη- τέτοιες συρράξεις δεν θα έχουν τον συνηθισμένο χαρακτήρα, ούτε τις αιτίες που λίγο ή πολύ μέχρι τώρα γνωρίζουμε. Άς μην ξεχνάμε ότι πολλές πολιτικές και πολεμικές αντιπαραθέσεις σήμερα, σχετίζονται ήδη άμεσα ή έμεσα με το νερό. Αυτές της ευρύτερης Μέσης Ανατολής. Στους περισσότερους από εμάς είναι πλέον γνωστό, ότι η ειρήνη σ' αυτό τον γεωγραφικό χώρο εξαρτάται άμεσα από την δίκαια κατανομή και ρύθμιση του συγκεκριμένου προβλήματος.

Γνωστό είναι επίσης ότι, λόγω της αύξησης του πληθυσμού, μέσω της αστυφίας και της συγκέντρωσης της οικονομικής και βιομηχανικής δραστηριότητας σε συγκεκριμένα διαμερίσματα χωρών, αυξάνεται η αναγκαιότητα για την διάθεση περαιτέρω υδάτινων αποθεμάτων στους συγκεκριμένους χώρους. Σε πόλεις Μολώχ π.χ. όπου με τις ελλείψεις αυξάνεται παράλληλα κι ο κίνδυνος εμφάνισης νέων προβλημάτων λόγω ασθενειών, οι οποίες πηγάζουν κυρίως από την φτώχεια, τις κακές συνθήκες υγιεινής και την έλλειψη του καθαρού νερού. Σε αυτή ακριβώς την χρονική στιγμή που ο πολύς κόσμος δεν έχει συνειδητοποιήσει περί τίνος πρόκειται, επώνυμα διεθνή τράστ έχουν ανακαλύψει προ καιρού την οικονομική αξία του. Εκφραζόμενος κανείς με οικονομικοπολιτικούς όρους, διαπιστώνει ότι η ελεύθερη

αγορά σήμερα θεωρεί το νερό ως «το Πετρέλαιο του εικοστού πρώτου Αιώνα». Έτσι έχει αρχίσει ήδη αγώνας δρόμου για την κατάληψη επιφανών θέσεων στις θυρίδες εκκίνησης της συγκεκριμένης αγοράς ακόμα και στην Χώρα μας.

Υπάρχουν όμως αρκετά παραδείγματα πόλεων π.χ. Μανίλα, Μπουένος Άιρες και αλλού, όπου ιδιωτικές εταιρίες υποσχέθηκαν λαγούς με πετραχήλια αναλαμβάνοντας την αγορά του νερού, την κατανομή και την διάθεσή του από τις εκεί κρατικές επιχειρήσεις. Το αποτέλεσμα όμως ήταν, μετά από ελάχιστο χρονικό διάστημα οι τιμές για πόσιμο νερό να φθάσουν στα ύψη, η ποιότητά του να ελαττωθεί επικίνδυνα, τα δε δίκτυα διανομής του, κάθε άλλο παρά συντηρήθηκαν ή ανανεώθηκαν. Βέβαια κάτι τέτοιο δεν απειλεί σήμερα άμεσα την Ευρώπη, παρόλο που όλο και περισσότερες Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης πωλούνται σε μεγάλες διεθνείς επιχειρήσεις. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της κατά 50% πώλησης της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης του Βερολίνου στην "global layer" RWE und Veolia. Από τις αρχές του 2004 πρέπει να πληρώσουν οι Βερολινέζοι 15% παραπάνω για πόσιμο νερό και το ωριότερο, για κάθε τρέχοντα χρόνο έχει προβλεφθεί νέα αύξηση των 5,4%. Προκειμένου να γίνει δελεαστική η πώληση, εγγυήθηκαν στους αγοραστές για 29 χρόνια την αύξηση των μετοχικών κεφαλαίων κατά 8% τον χρόνο.

Από εκείνη την στιγμή το σύνθημα «Μόνο σπάταλοι ψύχουν έτσι τα αναψυκτικά τους», διαφημιστικό Σπρίτ που στόχευε στην εξοικονόμηση αποθεμάτων νερού και που συνέβαλε τα μέγιστα στην συνειδητοποίηση των Βερολινέζων στο συγκεκριμένο θέμα, εξαφανίστηκε. Τώρα γίνεται προσπάθεια να αντιστραφεί το κλίμα και να αυξηθεί η καταναλωτική, υπό την έμμεση απειλή ότι θα αυξηθούν ακόμα περισσότερο οι τιμές εάν δεν καταναλώσουν οι Βερολινέζοι περισσότερο νερό ή ότι θα καταστραφούν δήθεν τα δίκτυα αποχέτευσης και μάλιστα σε μια χώρα όπου το βρόχινο νερό δεν λείπει σχεδόν καθόλου.

Κάτι ανάλογο συνέβει και στην Ουρουγουά με την γαλική εταιρεία Aguas de la Costa.

Το ότι οι Γάλλοι έχουν το προβάδισμα στην αποκρτικοποίηση των εταιριών ύδρευσης, δεν είναι καθόλου τυχαίο, αφού οχτώ από τους δέκα Γάλλους πολίτες τροφοδοτούνται από ιδιωτικές επιχειρήσεις ύδρευσης. Υψηλές τιμές, καμμία διαφάνεια στα συμβόλαια τροφοδοσίας και πρακτικές μονοπωλίων, είναι και εδώ τα αποτελέσματα. Γι' αυτό αρχίζει να αντιπύκνεται ο πολίτης σε αυτές τις χώρες και να αντιτίθεται, λόγω της εμπειρίας του, στο περαιτέρω ξεπούλημα του εναπομείναντος καθαρού πόσιμου νερού.

Έγινε το πρώτο θέμα στις συζητήσεις της κίνησης ενάντια στην διεθνοποίηση με το σύνθημα, «Νερό αποτελεί την βάση της ζωής» και δεν είναι δυνατό να αποτελέσει τον βατήρα για την μετάβαση των οικονομικών τράστ στο χρηματιστήριο, υπηρετώντας και μόνο τα οικονομικά συμφέροντα συγκεκριμένων ισχυρών επώνυμων οικονομικών κύκλων. Δεν τίθεται καν το ερώτημα εάν είναι ηθικά επιτρεπτό να μεταβεί η εξόρυξη και η διάθεση αυτού του φυσικού αγαθού απόλυτα στα χέρια ιδιωτών. Διότι ποιος μας εγγυάται ότι θα έχει ο καθένας μας σε ένα τέτοιο μέλλον πρόσβαση με λογικές τιμές σε καλής ποιότητας νερό κι ιδιαίτερα αυτοί των φτωχότερων στρωμάτων του πληθυσμού; Κι ακόμη ποιος μας εγγυάται εάν θα είναι σε θέση ο ιδιώτης ή εάν θα υπάρχει η βούληση να διασφαλίσει σταθερή ποιότητα, όταν ως γνωστόν οι επιχειρήσεις ενδιαφέρονται κυρίως για την μεγιστοποίηση των κερδών; Ποιος ιδιώτης θα ενδιαφερθεί π.χ. για την κατασκευή ή την συντήρηση των δικτύων και γιατί να το κάνει αφού εξ αρχής του έχουν παραχωρηθεί τα ήδη υπάρχοντα και από τον πολίτη πληρωθέντα κρατικά δίκτυα ύδρευσης;

Ωστόσο γίνονται όμως σοβαρές προσπάθειες, κυρίως μέσω της μελλοντικής

συνεργασίας κρατικών και ιδιωτικών φορέων, για την επίλυση ενός τόσο βασικού ζητήματος. Η αλήθεια είναι ότι οι συζητήσεις γίνονται κάτω από τον βραχνά του ότι «τα κρατικά ταμεία είναι άδεια». Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα βλέπει την απελευθέρωση αυτής της αγοράς απ' ότι μέχρι στιγμής γνωρίζουμε με καλό μάτι. Πως αντιμετωπίζουμε εμείς όμως οι Ευρωπαίοι πολίτες που δεν έχουμε ακόμα άμεσα πληγεί από τέτοια μέτρα, έχοντας υπ όψη μας τις εν λόγω εμπειρίες, μια τέτοιου είδους μελλοντική εξέλιξη; Μήπως θα έπρεπε κάτι τέτοιο να το δούμε με αρκετή δόση δυσπιστίας και να αντιταχθούμε σε τέτοιου είδους σχέδια εκ των προτέρων και όσο δεν είναι φυσικά πλέον αργά;

Είπαμε ότι η ζωή αλλά και η ιστορία της ανθρωπότητας είναι άρρηκτα δεμένες με το νερό και για τον λόγο αυτό ο έλεγχος του πόσιμου νερού, όπως κι αυτό των ποταμών, των πηγών και των λιμνών, σημαίνει και σημαίνει εξουσία κι επιβολή επί ατόμων, χωρών και λαών. Λύσεις όμως είναι δυνατό να δοθούν ακόμα και στα πλαίσια του υπάρχοντος οικονομικού μας συστήματος όταν, όπως προτείνει για παράδειγμα η Ελβετία, συμφωνήσουμε πολιτικά και σε διεθνή βάση για το πλαίσιο και τις ακριβείς συνθήκες πρόσβασης όλων των ανθρώπων σε αυτό το φυσικό αγαθό, άσχετα από το ποιός το διαχειρίζεται ή όχι.

Φέρνοντας όμως κανείς μπροστά του τις εικόνες των πολυπληθών π.χ. οικογενειών της Μανίλας των Φιλιππίνων, του είναι σχεδόν απίστευτο να φαντασθεί ότι τα συμφέροντα των διεθνών εταιριών δεν θα έρθουν σε σύγκρουση και δεν θα προσπαθήσουν με κάθε τρόπο και μέσο να εμποδίσουν τέτοιου είδους πολιτικές αποφάσεις, οι οποίες θα απασκοπούν παράλληλα με την οικονομική, οικολογική και τεχνική λύση του προβλήματος, και στην κοινωνική του πλευρά. Με άλλα λόγια στο να μπορούν όλοι οι άνθρωποι να διαθέτουν το νεράκι, χωρίς αρκετοί από δαύτους να τους αρρωσταίνει και στην χειρότερη περίπτωση να τους στέλνει πρόωρα στον τάφο.

Διότι την έσχατη λύση, δηλ. το εμφιαλωμένο νερό, είναι φύση αδύνατο να το αποκτήσουν όχι μόνο αυτοί οι άνθρωποι, αλλά και κατηγορίες ευρωπαϊών πολιτών οι οποίοι στο μέλλον δεν θα είναι οικονομικά σε θέση να το αγοράσουν, στην περίπτωση που συνεχιστεί η οικονομική κρίση που σήμερα μας πλήττει. Με την διαφήμιση και την εξυπνη στρατηγική της αγοράς κατόρθωσαν στις μέρες μας μεγάλες εταιρίες όπως η Nestlé ή η Danone να φέρουν ήδη τους Αμερικάνους και τους Ευρωπαίους καταναλωτές στο μπουκάλι με το μεταλλικό ή μη νερό. Αντί για φθηνό και πολύ καλής ποιότητας νερό από την βρύση εγγυημένο από τις κρατικές υπηρεσίες ύδρευσης, πίνει για παράδειγμα ένα μεγάλο ποσοστό Γερμανών καταναλωτών 120 και πάνω λίτρα Evian, Vittel ή κάποια άλλη μάρκα όπως Gerolsteiner π.χ., νερό το χρόνο, πληρώνοντας εκατό φορές περισσότερα χρήματα για την ίδια και πολλές φορές χειρότερη προσφερόμενη ποιότητα αυτής του εμφιαλωμένου νερού. Κι αυτό γιατί του υπόσχεται η ομορφονιά -νιός της διαφήμισης, την αιώνια νεότητα, την ομορφιά, την δροσιά, την υγεία.

Γίνεται αντιληπτό λοιπόν το τι μπορεί να γίνει, με το ίδιο προϊόν, που αφήνει τεράστια

κέρδη, στις υποανάπτυκτες ή αναπτυσσόμενες χώρες, όπου η ποιότητα δεν είναι αυτονόητη υποχρέωση των κρατικών ή ιδιωτικών εταιριών ύδρευσης. Όλα αυτά ρίχνουν πιστεύω αρκετό φως στην προβληματική της απελευθέρωσης της αγοράς δηλ. στο «εμπόριο με το νερό», σκιαγραφούν τα συμφέροντα των εκατέρωθεν πλευρών και μας παρουσιάζουν στο μέλλον τις συνέπειες για τον καταναλωτή. Βέβαια εάν είχε την ελευθερία ο Οργανισμός Διεθνούς Εμπορίου να χειριστεί το συγκεκριμένο ζήτημα, τότε το νερό θα αποτελούσε σήμερα ήδη ένα εμπόρευμα σαν όλα τα άλλα και θα πωλούνταν όπως ένα καθρεφτάκι, ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι ή ένα κινητό ή ένα αυτοκίνητο.

Όμως το νερό αποτελεί ένα ευαίσθητο απόθεμα, το οποίο υπάρχει σε περιορισμένες ποσότητες. Μπορεί το 71% του πλανήτη μας να είναι σκεπασμένο από νερό αλλά το 97,5% αυτού είναι αλατόνερο κι η αφαλάτωσή του κοστίζει. Το υπόλοιπο κοιτάει υπό μορφήν πάγου κι ευτυχώς, στους Πόλους. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι υπάρχουσες ποσότητες νερού στον πλανήτη μας είναι άνισα μοιρασμένες. Ο αριθμός των ανθρώπων που ζούν στις ζεστές και ξηρές περιοχές αυξάνει δραματικά. Δράμα αποτελεί και η άσκοπη ή μη ουσιαστική χρήση του εκεί όπου υπάρχει σε αρκετές ποσότητες. Η σπατάλη και η μη αποδοτική χρήση του αποτελεί προς το παρών μια θλιβερή πραγματικότητα, όπως π.χ. στην μηχανική για παράδειγμα καλλιέργεια, όπου χρησιμοποιούνται τα δύο τρίτα της διατιθέμενης συνολικής του ποσότητας. Το μισό περίπου αυτού εξατμίζεται κατά την άρδευση πριν καν φθάσει στις ρίζες των φυτών. Αυτή η σπατάλη έχει άμεσες επιπτώσεις στον υδροφόρο ορίζοντα, ο οποίος κατεβαίνει σταθερά κάθε χρόνο, σχεδόν κατά ένα μέτρο και μαζί του ακολουθούν στην συνέχεια και τα εδάφη.

Εάν συνεχίσει αυτή η ανεξέλεγκτη άνοδος της κατανάλωσης του νερού και η απειρίσκεπη σπατάλη του, τότε κάποιο δελτίο ειδήσεων του έτους ίσως 2025 θα μπορούσε να έχει ως εξής. «Ο ουρανός άνοιξε κυριολεκτικά και πάλι τους καταρράκτες του, αλλά εκ νέου όχι εκεί που ζουν τα 3 δισεκατομμύρια άνθρωποι κι απειλούνται άμεσα από την λειψυδρία. Το σπάνιο αγαθό μετατρέπεται όλο και περισσότερο ως απειλή και ως το μήλο της έριδας μεταξύ Κρατών και Κυβερνήσεων καθώς, απειλούνται διαρκώς, λόγω ελέγχου των υδάτινων αποθεμάτων, στρατιωτικές συρράξεις μεγαλύτερων διαστάσεων, σε περίπτωση που οι Διεθνείς Οργανισμοί δεν ενεργοποιηθούν εγκαίρως και δεν λάβουν δραστήρια μέτρα για την λύση αυτών. Ο νεοεκλεγής Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών (Mister X Y) σε σημερινή δήλωσή του έκανε γνωστό, ότι πρόκειται να πρωτοστατήσει στην δημιουργία διηπειρωτικών αγωγών για την μεταφορά του νερού, ώστε να εκτονωθεί η κατάσταση και να αποφευχθούν στο άμεσο μέλλον τέτοιου είδους εξελίξεις. Η χρηματοδότηση αυτών των τεραστίων σημασίας έργων προβλέπεται να επιτευχθεί κυρίως μέσω του φόρου κατανάλωσης νερού, του οποίου το ύψος θα σχετίζεται απόλυτα με την ποσότητα κατανάλωσής του. Νεότερες ειδήσεις στο δελτίο μας δεκαπέντε λεπτά πριν τις δώδεκα την νύχτα».

Καλαντζής Δημήτριος
Επικ Καθηγητής ΤΦΗ Βερολίνου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΩΤΗΡΗΣ "ΨΥΚΤΙΚΟΣ"

- ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
SERVICE ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΩΝ
- ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΟΙΚ. ΨΥΓΕΙΩΝ

ΚΙΝ: 6972 749 682
ΤΗΛ./FAX: 210 2525 009

IT'S SO COOL

Λατίνος Φώτης

Χειρουργός Οδοντίατρος

Αντίσσης 13 (1ος) - Λαμπρινή

τηλ 210 2581771 κιν 6974 307559 fax 210 2581751

SPAGHETTI PIZZA GUSTOSA®

ΤΗΛ. 7652555

ΔΙΑΝΟΜΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ 2 ΠΑΙΡΝΕΙΣ 3

ΕΡΜΟΥ 32 ΠΛΑΤΕΙΑ ΦΑΤΣΕΑ (Ζ ΠΗΓΗΣ)

ΚΕΙΤΑΝΤΙΜΑ - ΠΑΖΙΟΙ - ΣΑΥΝΑΙ

ΟΛΑ ΜΑΣ ΤΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΑΣ ΑΠΟ ΑΓΝΑ ΥΛΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΪΡΑΓΑ

του Γ. Βασιλούδη

• Άρωμα Χριστουγέννων.

Με την ευκαιρία των γιορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, πιστεύω πως σε όλους έρχονται στο νου τα παιδικά μας χρόνια. Τα χρόνια εκείνα της ανέχειας αλλά και της αθωότητας, της ζεστασιάς και της οικογενειακής θαλωρής. Τότε που παρά τη φτώχεια περίσσευε πάντα η καλοσύνη και η συνδρομή Απρος τον συγγενή, το γείτονα, το φίλο. Περιμέναμε πως και πώς να έρθουν αυτές οι μέρες. Η μητέρα ζύμωνε τις αυγοκούλουρες, και όταν οι κότρες τσιγκουνεύονταν στη θέση του αυγού έμπαινε η κοκόσια. Εκείνο όμως που μου έρχεται πάντα στο νου είναι το άρωμα από τα κουλούρια που ξεφούρνιζε η μητέρα πασπαλισμένα και κιτρινωμένα με κρόκο αυγού. Τι γεύση ήταν εκείνη, τι νοστιμιά.

Το ερώτημα είναι τώρα, πόσα παιδάκια του έτους 2007 έχουν δει τη μάνα τους να ξεφουρνίζει γλυκά και κουλούρια και πόσα έχουν γνωρίσει τη μυρωδιά αυτών των παραδοσιακών εδεσμάτων.

Τα παιδάκια αυτά ούτε που φαντάζονται πως υπήρχαν εποχές που οι μητέρες άνοιγαν κάθε τέτοιες μέρες τον τσελεμεντέ, το τετράδιο με τις οικογενειακές συνταγές ή ακόμη και τη μνήμη τους, που παρέδιδαν από γενιά σε γενιά οι γιαγιάδες ώστε να ακολουθούν τις οδηγίες τους οι κόρες και οι εγγονές πώς να ζυμώνουν τα χριστουγεννιάτικα γλυκίσματα.

Σήμερα σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις μυρίζει το σπίτι, ενδεχομένως να τηρείται ακόμη αυτή η παράδοση σε ορισμένα χωριά. Υπάρχουν βέβαια σοβαροί λόγοι που η σημερινή κυρίως εργαζόμενη μάνα, δεν φουρνίζει. Που να βρει το χρόνο και το κέφι για κάτι τέτοιο, όταν ξυπνάει το πρωί και φεύγει για τη δουλειά της για να γυρίσει κατάκοπη το απόγευμα. Να ετοιμάσει φαγητό, να βάλει πλυντήριο, να συγυρίσει, να προετοιμάσει τα παιδιά για το σχολείο. Πώς να μείνει χρόνος για τους κουραμπιέδες και τα μελομακάρονα. Έτσι καταφεύγει στο ζαχαροπλαστείο της γειτονιάς όπου προμηθεύεται τα απαραίτητα γλυκίσματα που θα έχει ξεφουρνίσει κάποιος ανώνυμος αρτεργάτης, και έτσι πιστεύει πως διατηρεί το έθιμο.

• Οι ξωθιές της ράζιας.

Από το καραούλι του νταΐραγα αγναντεύουμε όχι μόνο τα τεκταινόμενα του σήμερα ή τα μελλούμενα του αύριο αλλά σταχυολογούμε και πικάντικες αναμνήσεις προηγούμενων εποχών.

Με αφορμή μια πρόσφατη επίσκεψή μου στη ράζια μέσω Μητρόπολης, όπου έχασα αρχικά το δρόμο γιατί άλλαξε εντε-

λώς το τοπίο, θυμήθηκα ένα περιστατικό που συνέβη εκεί γύρω στο 1958 – 1959.

Στα μετά τον πόλεμο χρόνια στην περιοχή μας αλλά και γενικότερα πιστεύω, λόγω της απλοϊκότητας αλλά και αμάθειας των ανθρώπων, κυριαρχούσαν οι αντιλήψεις περί φαντασμάτων (ξωθιές), όταν δεν ήταν σε θέση να δώσουν λογική εξήγηση σε ορισμένα γεγονότα.

Η περιοχή της ράζιας έσφυζε από ζωή. Άνθρωποι και ζώα παντού. Χωράφια καλλιεργημένα και πολλά οπωροφόρα δέντρα. Το χορτάρι για τη βοσκή των ζώων λιγοστό και η αγωνία μας για αναζήτηση επαρκούς βοσκής για τα ζωντανά, μας οδηγούσε τις νύχτες στην απαγορευμένη λόγω κεντρωμένων οπωροφόρων δέντρων περιοχή (στ' Κότσια), μια πλαγιά νοτιοδυτικά της ρεματιάς που διασχίζει τη ράζια για τους αμήντους, μέσα σε ακαλλιεργήτα λιβάδια (μπαϊρία).

Μια νύχτα λοιπόν, ενώ κοιμόμασταν βόσκοντας τα ζώα εκεί, με το μεγαλύτερό μου κατά τέσσερα χρόνια Θωμά Τσιαντή, - οι πατεράδες μας ήταν συνεταίροι στο ζεμπόριο - ξύπνησα τα μεσάνυχτα από το άκουσμα γυναικών τραγουδιών. Τρελλάθηκα από το φόβο μου νομίζοντας πως ήταν ξωθιές, και ξύπνησα αμέσως το Θωμά. Τις άκουσε και εκείνος αλλά θέλοντας να με καθησυχάσει σαν μεγαλύτερος που ήταν, μου είπε πως δεν είναι τίποτε και πως τα τραγούδια που άκουγα ήταν αποκυήματα της φαντασίας μου. Η εξήγηση αυτή φυσικά δεν με καθησύχασε και πέρασα μια μαρτυρική νύχτα χωρίς έκτοτε να κλείσω μάτι.

Την άλλη μέρα βέβαια λύθηκε το μυστήριο, όταν πληροφορηθήκαμε από τον αγροφύλακα Τάσιο Μόσιαλο, πως τα άσματα από τις νεράιδες δεν ήταν τίποτε άλλο παρά τα τραγούδια των γυναικών από τα Μπαϊραμείκα καλύβια που κάνανε νυχτέρι ξεφλουδίζοντας καλαμπόκι.

Ο αντίπαλος των γυναικείων φωνών ταξίδευε με το αεράκι περνούσε τη ρεματιά και έφτανε στα αφτιά μας μακρόσυρτα σαν εξωτική συναυλία από νεράιδες.

Ακόμη και τώρα όταν βρισκόμαστε με το Θωμά θυμόμαστε το περιστατικό και το συζητάμε γελώντας.

• Φορολογικά

Οι φτωχοί φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι.

Οι προεκλογικές εξαγγελίες των κομμάτων εξουσίας, αφήνουν πάντα περιθώρια ελπίδας πως μετά τις εκλογές κάτι καλό θα προκύψει για τους οικονομικά ασθενέστερους πολίτες.

Κατά κανόνα βέβαια μετά τις εκλογές, οι προεκλογικές υποσχέσεις πηγαίνουν στον κάλαθο των αχρήστων και οι οικονομικά ασθενέστεροι περιμένουν μάταια ανακούφιση.

Έτσι και σήμερα διαβάζω στις εφημερίδες πως οι καλύτερες μέρες που θα έρχονταν μετά τις πρόσφατες εκλογές, έμειναν υποσχέσεις, αφού η κοιμισιόν δεν βλέπει εύρωστη την οικονομία μας, πράγμα που σημαίνει πως δεν υπάρχουν λεφτά για παροχές.

Από την άλλη βέβαια τα υπερκέρδη των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων σε μια περίοδο οικονομικής δυσπραγίας για την πλειονότητα των πολιτών, δεν έχουν προηγουμένως. Άρα όπου φτωχός και η μοίρα του.

Το κάθε κόμμα που κυβερνάει αφού εξασφαλίσει με τις ψεύτικες υποσχέσεις την πλειοψηφία, νέμεται την εξουσία για τέσσερα χρόνια ως τις επόμενες εκλογές και τότε δίνει νέες υποσχέσεις για καλύτερευση και ο φαύλος κύκλος συνεχίζεται.

Αυτό βέβαια δε συμβαίνει με τους έχοντες και κατέχοντες οι οποίοι με διάφορες πιέσεις προς την εξουσία και εκβιασμούς του τύπου «θα πάρω τις επιχειρήσεις μου και θα φύγω στα Βαλκάνια», βρίσκουν τον τρόπο να πολλαπλασιάζουν τα κέρδη τους, να δημιουργούν τεράστιες περιουσίες και έτσι συνεχώς να επαληθεύεται η ρήση που λέει πως οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι.

Και αυτό συμβαίνει λόγω της αδυναμίας των κυβερνήσεων να μοιράσουν δίκαια αυτά που παράγει η χώρα.

Τα αφορολόγητα ποσά των κερδών που μοιράζονται στους μετόχους των ανωνύμων εταιρειών καθώς και η συνεχής αύξηση της έμμεσης φορολογίας (Φ.Π.Α.), είναι οι κυριότερες αιτίες της άδικης ανακατανομής των εισοδημάτων. Ιδιαίτερα οι απανωτές αυξήσεις των συντελεστών του Φ.Π.Α. δείχνει την αδυναμία η απροθυμία των κυβερνήσεων να φορολογήσουν εκείνους που έχουν την δυνατότητα να πληρώσουν φόρους.

Ο Φ.Π.Α. είναι ο κυριότερος έμμεσος φόρος τον οποίο πληρώνουν πλούσιοι και φτωχοί με τον ίδιο συντελεστή. Από τότε που εφαρμόστηκε στη χώρα μας αυξήθηκε δύο φορές. Μία το 1992 (κυβέρνηση Μητσότακη), και η άλλη το 2005 (κυβέρνηση Καραμανλή), και τώρα ψηφίζεται πάλι νέα αύξηση, σε βάρος βέβαια πάντα των οικονομικά ασθενέστερων πολιτών.

• Γνωμικό

Να μη λες πάντοτε αυτό που σκέφτεσαι αλλά να σκέφτεσαι πάντοτε αυτό που λες.

ΦΑΚΕΛΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΡΑΖΙΑΣ Μ.Χ. 144987 – 8 ΚΑΙ Τ.Σ. 054004

Σ.Κ. 124497

Σ.Κ. 124496

Τ.Σ. 054005

Τ.Σ. 054006

Σ.Κ. 124495

Αριθ. 201 ΣΤΟ ΔΙΗΝΕΚΕΣ

ΠΩΛΗΤΗΡΙΟΝ Δραχ. 200.000

του Αλέξη Γαλανούλη

συνέχεια από το προηγούμενο

32. Κаланτζής Βασίλειος του Γ.
33. Κаланτζής Κων/νος του Ν.
34. Κаланτζής Γρηγόριος του Αθ.
35. Κаланτζής Χαράλαμπος του Αναστ.
36. Καφεντζής Απόστολος του Γ.
37. Καφεντζής Φώτιος του Γ.
38. Καφεντζής Δημήτριος του Γ.
39. Κаланτζή Ελισάβετ (χήρα) του Δημ.
40. Κοτοπούλης Απόστολος του Στ.
41. Κοτοπούλης Γεώργιος του Στ.
42. Κοτοπούλης Βάιος του Στ.
43. Κοτοπούλης Κων/νος του Δημ.
44. Κοτοπούλη Μαρία (σύζυγος) του Βαίου
45. Κουτσώνας Σεραφείμ του Στ.
46. Κουτσώνας Γεώργιος του Στ.
47. Κυριαζής Δημήτριος του Λ.
48. Κυρίτης Αθανάσιος του Ιωάν.
49. Κυρίτης Δημήτριος του Ιωάν.
50. Κυρίτης Γεώργιος του Ιωάν.
51. Κοντοστέριος Νικόλαος του Σ.
52. Κοντοστέριος Χρήστος του Κ.
53. Καφεντζής Απόστολος του Νασ.
54. Καφεντζής Αθανάσιος του Δ.
55. Καφεντζής Αθανάσιος του Ν.
56. Κατσακιώρης Θεόδωρος του Ιωάν.
57. Κουσταρέλος Γεώργιος του Χρ.
58. Κατσακιώρης Χρήστος του Ιωάν.
59. Λατίνος Δημήτριος του Ιωάν.
60. Λατίνος Γεώργιος του Ιωάν.
61. Μανώλη Ελένη (χήρα) του Δημ.
62. Μανώλης Στέργιος του Χ.
63. Μανώλης Σεραφείμ του Ιωάν.
64. Μανώλης Χρήστος του Αθ.
65. Μανώλης Ευάγγελος του Χρ.
66. Μανώλης Βάιος του Χρ.

67. Μανώλης Γεώργιος του Χρ.
68. Μανώλη Παρασκευή (χήρα) του Β.
69. Μουντούρη (:) Σταυρούλα (σύζυγος) του Αθ.
70. Μπακαλάκος Δημήτριος του Κ.
71. Μπαλτάς Ιωάννης του Β.
72. Νάνος Βάιος του Ιωάν.
73. Νάνος Γεώργιος του Ιωάν.
74. Νάνος Απόστολος του Ν.
75. Νάνος Αναστάσιος του Γ.
76. Νασιάκος Χρήστος του Ανασ.
77. Ξυνόγαλος Απόστολος του Αθ.
78. Πίτσαβος Χρήστος του Γ.
79. Πίτσαβου Αικατερίνη του Απ.
80. Πιντσόπουλος Δημήτριος του Χρ.
81. Παλαπέλας Κων/νος του Δ.
82. Πλαστήρας Θωμάς του Δ.
83. Πατσιαούρας Δημήτριος του –
84. Πανταζής Ιωάννης του Π.
85. Πολύζος Απόστολος του Κ.
86. Πολύζος Δημήτριος του Κ.
87. Πολύζος Κων/νος του Αθανασ.
88. Πουρδάλη (ή Μαυραντά) Ευαγγελή του Χ.
89. Πουρδάλης (ή Μαυραντάς) Ιωάννης του Ευθ.
90. Ραχωβίτσας Αθανάσιος του Δ.
91. Ρεφενές Απόστολος του Χρ.
92. Ρεφενές Κων/νος του Χρ.
93. Σακελλαρίου Αθανάσιος (Ιερεύς)
94. Σακελλαρίου Γεώργιος του Κ.
95. Σακελλαρίου Κων/νος του Ιωάν.
96. Σακελλαρίου Γεώργιος του Δημ.
97. Σανιδάς Γεώργιος του Αντ.
98. Σανιδάς Νικόλαος του Αντ.
99. Σανιδάς Κων/νος του Αντ.
100. Σανιδά Βασιλική (χήρα) του Ιωάν.
101. Σκούφης Απόστολος του Αθ.
102. Σκούφης Θωμάς του Αθ.

103. Σκούφης Γεώργιος του Αναστ.
 104. Σκούφης Αθανάσιος του Δ.
 105. Σκούφης Βάιος του Αθαν.
 106. Σκούφης Στέργιος του Θ.
 107. Σκούφης Παναγιώτης του Δ.
 108. Σκούφη Γεωργίτσα του Γ.
 109. Σκούφης (ή Χούτας) Γεώργιος του Θωμ.
 110. Σκούφης (ή Χούτας) Αναστάσιος του Θωμ.
 111. Σταύρος Απόστολος του Γ.
 112. Σταύρος Κων/νος του Αθ.
 113. Σταύρος Γεώργιος του Ν.
 114. Τουλιάς Δημήτριος του Β.
 115. Τουλιάς Αντώνιος του Β.
 116. Τουλιάς Μάρκος του Βαίου
 117. Τσάβαλος Χρήστος του Ηλία
 118. Τσάβαλου Καλλιόπη του Γ.
 119. Τσιμογιάννης Βασίλειος του Αν.
 120. Τσουλάς Πανσάνιος του Μ.
 121. Τσιαντούλας Αντώνιος του Β.
 122. Τσιαντούλας Γεώργιος του Χ.
 123. Τσιαντούλας Ιωάννης του Χ.
- Σημ. Στο χειρόγραφο αυτό ο κατάλογος τελειώνει με τον αριθμό 124. Όμως λείπει ο αριθμός 26 και γι' αυτό βγαίνουν 123.

Το ηγουμενοσυμβούλιο της ιεράς μονής Κορώνης η «Γέννηση της Θεοτόκου» ως εκπρόσωποι της Μονής και βάσει της υπ' αριθμ. 41930 άδειας του υπουργού γεωργίας του 1920 που δημοσιεύτηκε στα υπ' αριθμόν 3029 και 3030 φύλλα της εφημερίδας «Θάρρος» και 3911 και 3912 της εφημερίδας «Αναγέννηση» των Τρικάλων, αντίγραφα των οποίων προσαρτώνται στο συμβόλαιο καθώς και βάσει της υπ' αριθμού 2318 άδειας του διοικητικού συμβουλίου του Γενικού Εκκλησιαστικού Ταμείου της 25ης Απριλίου του ίδιου έτους, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται στο συμβόλαιο αποφασίζει να πωλήσει, και να μεταβιβάσει προς τους δευτέρους, συμβαλλόμενους τα εν τη περιφέρεια του χωριού Βουνεσίου (σημερινό Μορφοβούνι) δύο συνεχόμενα αγροκτήματα, Ράζια και Ραζοπούλα, την αποκλειστική νομήν και κυριότητα των οποίων έχει η Μονή Κορώνης. Τα κτήματα αυτά περιλαμβάνουν γαίες καλλιεργήσιμες και γη, λιβαδοτόπια, βοσκοτόπια και κάποιον οικισμό με παραρτήματα.

συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Άποψη του χωριού από πλατεία προς σκάλες